

Ostrovský

SPRAVODAJCA

Číslo 1

Ročník XIX.

December 2025

**PO ROKU SA VÁM
OPĚT PRIHOVÁRAM...**

Ďakujem za vašu ochotu a pomoc

Priatelia, dovoľte mi pozdraviť vás v tomto predvianočnom čase. Prihovám sa vám po roku a rád by som zo svojho pohľadu zhodnotil končiaci rok 2025. Ako máme všetci isto možnosť sledovať aktuálnu situáciu a diaľne okolo nás, vidíme, že to nie je nikdy jed-

noduché. Napriek nepriazni sa však neustále snažíme spoločnými silami spríjemniť nielen naše okolie ale aj život v našej obci.

Začiatkom roka sme opätovne podali žiadosť o nenávratný finančný príspevok (NFP) na dotáciu ohľadom **rekonštrukcie kultúrneho domu**. Ide o veľkú rekonštrukciu za takmer milión eur a momentálne čakáme na jej vyhodnotenie. Ak by sme v tomto smere boli úspešní, bude nás čakať veľa práce, ale na to sa tešíme. Naš kultúrny stánok si zasluži značnú investíciu, žiaľ, z našich zdrojov to nevieme celé zafinancovať. Ak by sme aj dostali dotáciu, ako obec máme finančnú spoluúčasť. Aj to je jeden z dôvodov, prečo sme sa počas roka snažili „šetriť“ aby sme mohli dofinancovať všetko ohľadom spomenutej rekonštrukcie.

Z Ministerstva financií SR sa nám podarilo získať finančnú podporu na vybudovanie **fitness ihriska**. Je vybudované v areáli futbalového ihriska, ktoré je dostupné širokej verejnosti. Naším zámerom je aj naďalej zveľaďovať naše spoločné verejné priestranstvá. Do konca kalendárneho roka podáme ešte jednu žiadosť na oddychovú zónu spojenú s detským ihriskom, ktoré by malo byť umiestnené na „okruhu“. V obci máme veľa detí a chceme nielen pre nich aj naďalej vytvárať vhodný oddychový priestor. Samozrejme, projekt je zameraný pre celé rodiny za účelom rodinného oddychu.

V minulosti sme vás informovali, že chceme naďalej pokračovať v **rekonštrukcii chodníkov a ciest**. Momentálne sme to pozastavili z dôvodu, že pokiaľ sa nám podarí získať NFP na kultúrny dom, tam bude smerovať už spomínaná finančná spoluúčasť a zdroje, ktoré sme na tento projekt zodpovedne šetřili. Neponchybné sa však budeme snažiť získať i ďalšie finančné zdroje, aby sme mohli pokračovať v opravách a rekonštrukciách miestnych komunikácií. (Pokračovanie na 2. strane.)

Prichádzajú Vianoce

■ Aj mladšia generácia v Ostrove udržiava tradície. Potvrdzuje to pohľad na pána starostu s veselými krojovanými dievčatami na fotografii. Tento rok sa hodovalo 9. novembra, štyri dni po sviatku sv. Imricha. A o všetkom, čo sa v obci dialo, sa dozviete v 1. tohtoročnom čísle Ostrovského spravodajcu. Nech sa páči, listujte a čítajte. **Foto: Ema Tkáčová**

*Nech pohodu Vianoc v dušiach
žiadne chmáry nenarušia,
prežite ich v láske, zdraví,
čujte iba dobré správy!
Šťastie, radosť majte v oku
v požehnanom novom roku!*

*Krásne Vianoce
a šťastný nový rok*

*praje starosta, poslanci OZ,
pracovníci OcÚ a redakcia*

PO ROKU SA VÁM OPĀT PRIHOVÁRAM...

Ďakujem za vašu ochotu a pomoc

(Pokračovanie z 1. strany)

Tento rok naša škola prešla v 1. ročníku do postupného zavádzania nového vzdelávacieho programu, čo si vyžiadalo aj vytvorenie novej triedy pre našich žiakov. Stavebnou úpravou v našej škole sme z jednej veľkej triedy a kabinetu vytvorili dve menšie, aby sme každej triede zabezpečili potrebný priestor na vzdelávanie. Museli sme **doplniť interiérové vybavenie a zabezpečiť personál**, aby bolo vyučovanie v našej škole zabezpečené na plnohodnotné. Nové pani učiteľky „zapadli“ do kolektívu a spoločným pričinením sme pre deti vytvorili výborné zázemie so zážitkovým učením a množstvom krúžkov, ktoré naši žiaci s radosťou navštevujú.

V rámci možností sa snažíme našu obec posúvať vpred a budovať ju tak, ako najlepšie vieme. Na cintoríne sa nám podarilo za pomoci rodiny Pazúrikovej **vybudovať hrobové miesta, ktoré sú určené na uloženie urn**. Zatiaľ je

■ Naše nové fitness ihrisko pre každého

Foto: Jozef Tkáč

aby ste odpad, ktorý chcete dať na obecný úrad, prinášali v pracovnom čase po dohode so zamestnancami obce, prípadne kontaktovali priamo mňa. Stáva sa, že ho mnohí prehadzujú cez bránu alebo nechávajú položený pred obecným úradom. Počas víkendu to nemá kto upratať a nevyzerá to pekne, keď máme chladničku alebo podobný spotrebič položený pred úradom. Snažíme sa zabezpečiť vývoz každého odpadu, ale žiaľ, nemáme oficiálny zberný dvor, a to z dôvodu, že nemáme vhodný priestor na jeho vybudovanie. Zatiaľ nevieme presne povedať, ako bude zabezpečený **vývoz použitého oblečenia** od 1.1.2026 na ďalšie zhodnotenie. Momentálne máme viac ako 10 kontajnerov. V roku

■ Rekonštrukcia poľnej cesty smerom do Krakovián

Foto: Jozef Tkáč

vybudovaných 10 miest, ale pokiaľ bude v budúcnosti o takéto miesta záujem, máme v pláne vybudovať ďalších 20 miest. Cintoríny sa stále snažíme udržiavať v dôstojnom a čistom stave, aký si toto pietne miesto bezpochyby zaslúži.

Tak, ako asi v každej samospráve, aj v našej sa snažíme čo najlepšie **vysporiadať s večnou otázkou – odpady**. Či ide už o komunálny odpad alebo iné komodity, je to večný problém. V obci máme vybudované smetné stojiská na odpad, vo Veľkom Orvišti na bio odpad (haluzovina), ktorý sa vám snažíme odvázať na naše náklady. Na úrade máme umiestnené tri veľké kontajnery, taktiež pravidelne vyvážame elektro odpad, ktorý nám privádzate na obecný úrad... Snažíme sa zabezpečiť všetko k maximálnej spokojnosti občanov. Samozrejme, najde sa nejaký jednotlivec, pre ktorého je lepšie odpad vyhodit' aj mimo určeného miesta, a to nám spôsobí väčší problém, pokiaľ nevieme, kto daný jednotlivec je. Chceme vás poprosiť,

■ Nová trieda pre našich prváčikov

Foto: Jozef Tkáč

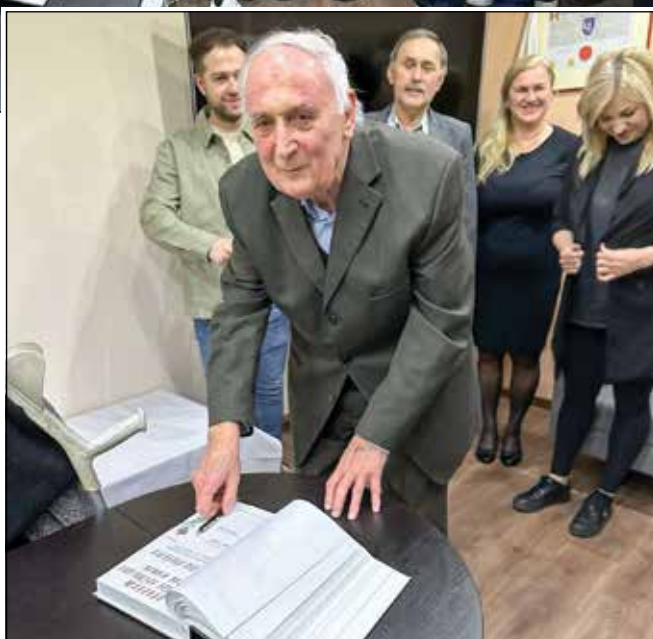
■ Poslanci a rodinní príslušníci pri odovzdávaní čestného občianstva Viliamovi Zubákovi a Jurajovi Bielikovi in memoriam

Foto: Lenka Antolíková

2025 sme za jeden kontajner platili 200 eur ročne. Od 1.1.2026 sa cena za jeden kontajner zvyšuje na 800 eur bez DPH, čo je viac ako nepripustné platiť danej spoločnosti. Uvidíme, ako sa s tým popasujeme, ale určite niečo vymyslíme.

Možno niekedy naozaj stačia aj maličkosti, aby sme si vedeli spríjemniť život v našej obci. Podarilo sa nám pred budovu školy **osadiť knižnú búdku**, ktorú môžeme všetci využívať. Fungovanie je úplne jednoduché: prídem, požičiam si knihu, prečítam, vrátim, usmejem sa a môžem si požičať ďalšiu. Je to jednoduché a je to pre nás všetkých.

Taktiež sa nám podarilo zaobstarat' aj **drvený asfalt na vyrovnanie poľnej cesty** do katastra obce Krakovany. Cesta je využívaná pre chodcov, cyklistov, veľa ľudí tam chodí behať aj vodiť na prechádzky zvieratá... Veríme,

■ Bývalý starosta Viliam Zubák pri menovaní za čestného občana obce Ostrov

Foto: Jozef Tkáč

že aj týmto malým krokom pomôžeme k bezpečnosti, a to hlavne pre cyklistov. V minulosti tam bolo viac pádov a drobných úrazov. Aspoň na tomto úseku sa snád úrazovosť zmenší. Chcel by som vás poprosiť, aby sa táto cesta nevyužívala pre autá, motorky, štvorkolky a podobne. Buďme všetci ohľaduplní voči svojmu okoliu. Časť drveného asfaltu sme použili aj na Blatinskú cestu za radovou výstavbou.

V tomto roku sme si spomenuli aj na ľudí, ktorí sa v minulosti

■ Slávnostné odhalenie pamätnej tabule Ing. Juraja Bielika

Foto: Katarína Bieliková

■ Podarilo sa nám vybudovať hrobové miesta určené na uloženie urien

výrazne podieľali na chode našej obce. **Udelili sme čestné občianstvo** pánovi Viliamovi Zubákovi a Ing. Jurajovi Bielikovi in memoriam. Týchto dvoch pánov netreba nijako špeciálne predstavovať. Myslím, že všetci ich veľmi dobre poznáme, poznali sme a vieme, aký bol ich prínos pre našu obec. Dlhé roky pôsobili v rôznych štruktúrach obce, pri vedení Telovýchovnej jednoty a zapájali sa do života v našej obci. Dňa 3.10.2025 sme na budove TJ Slovan Ostrov slávnostne odhalili pamätnú tabuľu a odvtedy nesie tento športový areál meno ŠTADIÓN Ing. JURAJA BIELIKA.

Kvôli bezpečnosti, a iba kvôli tomu, sme tento rok v kostolnej záhrade orezali naše krásne lipy. Stromy mali a majú množstvo suchých konárov a padali či už na chodník, ale aj na školský dvor, kde naše deti trávia veľa času. Žiaľ, asi nie každý chápe, že bezpečnosť je pr-

voradá, a tak nás niekto za toto orezanie udal na odbor životného prostredia. Orežanie stromov zabezpečila firma, ktorá má na to oprávnenie a robí to v celom okrese. Ako sme si mohli všetci všimnúť, lipy sme tým „nezabili“, ako nám bolo vyčítané, ale sú naďalej zdravšie a zelené. Zdalo sa nám lepšie riešenie ich len orezať, ako ich úplne vyrezať. V každom prípade však chceme v budúcnosti pokračovať vo výsadbe zelene na viacerých miestach v našom katastri.

■ Práce počas úprav poľnej cesty smerom na obec Krakovany

Foto: Jozef Tkáč

Máme pripravené dva projekty na dobudovanie kanalizácie, ale žiaľ, naša obec zatiaľ nebola zaradená do oprávnených žiadateľov o dotáciu. V obci máme vybudovanú kanalizáciu približne na 80 %, ale pripojiteľnosť jednotlivých domácností je veľmi slabá.

Po 14 rokoch sa nám podarilo zveľadiť aj priestranstvo pri obecných bytovkách, kde sa už začala tvoriť aj skládka nepovoleného odpadu. Množstvo zeminy sa nám podarilo umiestniť inde. Betónový a rôzny drobný odpad sme museli uložiť na skládku, tam sme inú možnosť nemali. Veríme, že výsledok je dobrý. **Vysadili sme dané miesto trávou** a v budúcnosti ho možno ďalej využijeme. Naša obec totiž nevlastní pozemky vhodné na výstavbu a toto je jedno z mála miest, kde to bude možné. V nasledujúcom roku **by sme tiež radi vysporiadali časť poľnej cesty**, v blízkosti ktorej sú súkromné pozemky, na ktorých by bola možnosť stavať rodinné domy. Vo viacerých prípadoch sme už v minulosti **otvárali a dopĺňali územný plán**. Napriek tomu, že v rámci možností sa snažíme vytvárať podmienky na výstavbu, nájdu sa ľudia, ktorí i tak stavajú bez stavebného povolenia. V rámci starého stavebného zákona sme ľudí za tento „počin“ pokutovali. Samozrejme,

■ Každodenná práca v našej obci

Foto: Zita Mikláňková

■ Museli sme orezať naše lipy kvôli bezpečnosti

Foto: Michal Blaško

■ Naše lipy sú stále živé a zelené

Foto: Jozef Tkáč

■ Knižná búdka pre všetkých krásli našu obec Foto: Jozef Tkáč

že nikomu sa to nepáči, ale zákony platia pre každého – aspoň by mali!

Do konca roka ešte chceme **vybudovať malý chodník pri obecnej úrade**, ktorý bude napojený na prechod pre chodcov. Počas celého roka sa snažíme priebežne upravovať, opravovať a zveľaďovať naše spoločné okolie.

V budúcom roku máme niekoľko plánov. Čaká nás výmena chladiarenskeho zariadenia v kultúrnom dome, drobná rekonštrukcia priestoru podkrovia v budove školy, rekonštrukcia obecného úradu za účelom vybudovania archívu,

výsadba parčíku pri soche sv. Terezy...

Samozrejme, nielen to sú plány do budúcnosti. Je ešte veľa ďalších, ale o tom vás chcem informovať, až keď budú reálne. Veľa však závisí od finančných prostriedkov.

Rád by som dal opätovne do pozornosti, že **dvere na kancelárii starostu obce sú otvorené stále a pre každého**. Ak sa chce ktokoľvek na niečo informovať, stačí sa zastaviť, zavolať, dohodnúť sa na stretnutí. Či už ja, poslanci ale aj všetci zamestnanci vám poskytneme odpovede na vaše otázky a podnety. Je to najlepšia možná komunikácia, aby neprišlo k zbytočným dezinformáciám.

Telefónne číslo na mňa už majú asi všetci a hádam už ani nie je človek – nielen v našej obci, s ktorým by som pracovne nekomunikoval.

Na záver by som chcel poďakovať všetkým zamestnancom obecného úradu. Či už prevádzkovým zamestnancom, poslancom, pedagogickým a nepedagogickým zamestnancom školy, škôlky a hlavne mojim najbližším v práci – „mojim babám“ – Hanke a Lenke.

Tiež chcem poďakovať aj ľuďom, ktorí nám pomáhajú pri všetkých, nielen obecných podujatiach. Ďakujem za vašu ochotu a nezištnú pomoc. Osobne vás menovať by bol dlhý zoznam a nechcel by som na niekoho zabudnúť. Som vďačný, že vás mám, že vás máme. **Ďakujem vám, priatelia.**

Dovoľte mi zaželať vám krásne a pokojné vianočné sviatky, aby sme počas nich nezabudli na čaro Vianoc a na hodnoty, o ktorých Vianoce vlastne sú. Zároveň všetkým želim úspešný vstup do nového roka 2026 a najmä zdravie počas celého jeho trvania.

JOZEF TKÁČ
starosta Ostrova

■ Podarilo sa nám po rokoch upraviť okolie pri našich bytovkách

Foto: Jozef Tkáč

KEĎ SPOJÍME SILY, DOKÁŽEME VIAC

Naša škola formuje budúcnosť

Za uplynulé mesiace prešla ostrovská škola mnohými zmenami, ktoré jej priniesli novú energiu a ešte viac života. Pedagogický tím sa rozšíril o dve nové pani učiteľky – Mgr. Martinu Seitlerovú a Mgr. Slávkú Vejdovú. Spolu s PaedDr. Slávkou Antolíkovou a Mgr. Hanou Fapšovou tvoria kolektív, ktorý denne sprevádza deti ich malými i veľkými objavmi. V školskom klube im venujú starostlivosť vychovávateľky Zuzana Bartková a Dominika Korenačková.

Tento rok už máme štyri samostatné ročníky, a tak sme prestali byť malotriednou školou. Stali sme sa neplnoorganizovanou školou, čo si vyžiadalo priestorové zmeny – v lete vznikli dve nové, útulné triedy, ktoré sa okamžite stali domovom pre nové detské príbehy. Jedna z nich je určená

■ **Lektor z digiQ rozprával starším žiakom o bezpečnosti na sociálnych sieťach, gamingu a kyberšikane**
Foto: Ivona Gáborová

pre prváčikov, ktorí sa vydali v ústrety vzdelávaniu prostredníctvom novej kurikulárnej reformy.

Naša ponuka krúžkov je pestrá: bádateľský krúžok, gymnastika, angličtina hrou, čitateľsko-tvorivý krúžok, šikovné ručičky, Jiu-Jitsu. Stále je v našej škole elokované pracovisko

■ **Projekt Zdravý tanier v spolupráci s Plantex Veselé**
Foto: Zuzana Bartková

■ **Máj sme privítali folklórnym pásmom tancov a spevu**

Foto: Hana Fapšová

Cirkevnej ZUŠ sv. Gorazda Vrbové, ktoré ponúka tanečný a výtvarný odbor aj hru na keyboard. Počas roka organizujeme množstvo spoločných aktivít – Jesenná výstava, Deň úcty k starším, Vianočné trhy, Stávanie mája, Deň matiek, ale aj veľa tematických dní ako Deň mlieka, Deň jablka, Deň behu, Deň školských knižníc a mnohé ďalšie. Tieto akcie nie sú len názvy v kalendári. Vdychujeme im život prostredníctvom našich ľudových tradícií, piesní, remesiel, poznatkov a vzájomnej spolupatričnosti. Deti do nich vstupujú s nadšením, rodičia s hrdosťou a pomocou a učitelia s odhodlaním. Práve tieto spoločné okamihy tvoria tkanivo našej školskej komunity a posilňujú vzťahy medzi deťmi, rodičmi aj starými rodičmi.

Zapájame sa do súťaží iBobor, Englishstar, Pytagoriáda, Hollého pamätník, projektu Včielka, projektu Zdravý tanier a Zdravé stravovanie. Deti absolvujú plavecký kurz so saunovaním, besedy so spisovateľkami, exkurzie a výlety, návštevy divadla, školy v prírode. Naša školská knižnica bola obohatená o vyše 200 najnovších knižných titulov, s ktorými aktívne pracujeme a dokonca – pred školou nám pribudla búdka na knihy a na dvore nám pribudlo nové kríčkové ovocie. Vyučovanie dopĺňame zmysluplnou prácou v oblasti digi – vzdelávania.

V našej škole sa začalo učiť CLIL metódou, ktorá učí deti myslieť v dvoch jazykoch, objavovať svet s prirodzenou zvedavosťou a nebáť sa nového. Neučia sa len cudzie slová, ale rozvíjajú svoj mozog, budujú sebavedomie a objavujú svet cez hru, bádateľské úlohy a tvorenie. Nie je to učenie navyše. Je to učenie inak – živšie, hravejšie, otvorenejšie.

Ale to všetko je iba kulisa k tomu najdôležitejšiemu.

Keď škola prestane byť budovou a stane sa domovom

Snáď nebude prekážať, ak budem osobná: keď som prichádzala do Ostrova, bola to pre

■ Pečenie v školskom klube

Foto: Zuzana Bartková

mňa „iba škola“. Len práca. Piešťany milujem, no Ostrov bol pre mňa nový svet – svet, o ktorom som počula, ale nezažila ho. Predstavovala som si dedinu ako miesto, kde je každý pod drobnohľadom každého.

Až postupne som zistila, že drobnohľad môže znamenať aj niečo úplne iné.

Že môže znamenať komunitu.

Ľudí, ktorí sa o seba starajú, ktorí sa zaujímajú, pomáhajú si a tvoria spolu niečo, čo presahuje jednotlivcov.

Najprv to bol Deň úcty k starším, keď som pozorovala starších obyvateľov Ostrova, ako sa im pri pohľade na deti rozšírili oči. A potom charitatívna akcia Mary's Meals, kde „malé rúčky z Ostrova opäť trošku zmenili svet“. Za dve hodiny vyzbierali 1 500 eur pre ľudí v núdzi – a mne sa lámali predstavy o tom, čo znamená „malá škola“.

Čo je to komunita?

Komunita je podľa mňa ako najhlbšie priateľstvo.

Je to dohoda: *budeme rásť spolu.*

To znamená, že sa zapojím ja, zapojíš sa ty. Ja pomôžem tebe – a ty, prosím, buď pripravený raz pomôcť mne.

A najkrajšie je, že deti to cítia tiež.

Počas čítania sme narazili na slovo „starosta“. Spýtala som sa: „Kto je to starosta?“

A deti odpovedali: „No veď Samkov tatino.“

Nie funkcia.

Nie titul.

Človek.

A potom začali hovoriť:

„Keď treba kosiť okruh, on ide kosiť.“

„Vozí babičky do lekárne.“

„Keď niečo v škole pokazíme, on to opraví.“

■ Školáci na dračích lodiach v Trenčíne

Foto: archív školy

„Učí nás Jiu-Jitsu.“
 „Priniesol nám podložky na gymnastiku.“
 Zrazu som si uvedomila, že deti nepoznajú abstraktné definície.
 Poznajú skutky.
 Viditeľnú láskavosť.
 A tá je pre ne dôležitejšia, než akýkoľvek opis v učebnici.
 Komunita však nikdy nie je o jednom človeku.
 Dúha tiež nevznikne z jednej farby.
 A presne taká je naša škola.

Ludia, ktorí tvoria domov

Je tu pani riaditeľka Slávka, ktorá by za deti dýchala.

Myšlienkami o škole zaspáva aj vstáva, cíti zodpovednosť a záleží jej na vzťahoch medzi všetkými, ktorí školu tvoria.

Jej práca nie je viditeľná na prvý pohľad, ale drží školu ako pevný múr dom. Deti potrebujú bezpečné a milujúce prostredie, pevné základy, a preto sa k nim s láskou vracajú. Tak, ako sa bývalí žiaci vracajú vybjímať pani riaditeľku a navštíviť opäť našu školu.

■ Na exkurzii v papierničke Petrus Prietrž – ručnej výrobe papiera

Foto: archív školy

■ Tvorenie na jesennú výstavu spolu s oteckami

Foto: archív školy

Je tu pani vychovávateľka Zuzka a Dominika, ktoré premenia školu na príjemné vyzdobené prostredie. Deti možno netušia, koľko hodín strihajú, lepia a dolaďujú detaily, ale cítia kúzlo, ktoré pre ne vytvoria. Pani učiteľka Martinka je síce v škole krátko, ale vždy už dopredu vie, čo treba spraviť a okamžite sa iniciatívne chopí práce. Neustále pripravená s čímkoľvek pomôcť. Pani učiteľka Slávka dokáže vymyslieť nápad skôr, než ho stihneme vysloviť. A Ivonka, ktorá je doma s bábätkom, pripravuje časopis či program na besiedky o polnoci, lebo jej na deťoch stále záleží. Pani školníčka Vladka udržiava školu nielen čistú – ale bezpečnú, hrejivú, doma známe prostredie.

V škole v prírode v Nitrianskom Rudne som pochopila, že deti cez školu cítia skutočný domov. Keď tam uvideli auto pána starostu, s ktorým prišla bývalá pani riaditeľka Helenka, pani školníčka Vladka či pani vychovávateľka Zuzka, rozbehli sa k nim s takou radosťou, akoby sa stretli s rodinou. Tie deti cítili, že nezáleží na nich len ich rodičom. Ale aj učiteľom, vychovávateľkám, pani školníčke, bývalej pani riaditeľke a aj páňovi starostovi, celej komunite ľudí, vďaka ktorej sa môžu cítiť milované a v bezpečí a na tom stavať a rozvíjať sa.

■ Výzdoba školského plesu bola opäť jedinečná
 Foto: Michal Chudý

■ Záujmový krúžok Jiu-Jitsu vedú v škole nadšení oteckovia František Bobáň a Jozef Tkáč

Foto: Jozef Tkáč

NÁVŠTEVA PRIATEĽOV ZO SRBSKA

V dňoch od 6. do 8. júna 2025 prišli starí páni z Hložian do Ostrova na družobný futbalový zápas. Odohrali sme ho v sobotu 7. júna o 17.00 hodine s výsledkom Ostrov – Hložany 9:4. Po futbale bolo nachystané pohostenie s priateľmi v kultúrnom dome, kde sme si ešte rozobrali jednotlivé akcie z futbalu. Novinkou bol športový vedomostný kvíz, ktorý si získal veľa priaznivcov.

Boli to dva nezabudnuteľné dni plné priateľských stretnutí a srdečnej atmosféry v kruhu našich krajanov, k čomu nám napomohol festival Ostrovské cepy, ktorý bol ukážkou remeselnej a tanečnej slovenskej ľudovej tvorivosti.

Naše priateľstvo trvá trinásť rokov, čo je dôkazom toho, že aj napriek hraniciam a vzdialenosti sa môže zrodiť niečo výnimočné – pevné puto, založené na vzájomnej úcte, pohostinnosti a spoločnej radosťi zo stretnutí. Tieto každoročné náv-

števy sa stali tradíciou, na ktorú sa všetci tešíme. Nie sú to len formálne stretnutia, ale chvíle, kedy si spoločne zaspomíname, zasmejeme sa a utužíme staré priateľstvá.

DUŠAN VALKO ml.
Foto: autor

Všetci sa na ňu vždy tešíme

■ Mužstvo starých pánov na priateľskom futbalovom stretnutí Ostrov – Hložany

Foto: Dušan Valko

Záver

Rodičia dnes nehľadajú len školu – hľadajú prostredie, v ktorom ich deti budú rásť medzi ľuďmi, čo sa rozhodli kráčať spolu. Miesto, kde sa učiteľia, deti i rodiny vzájomne podporujú, le-

bo pochopili jednoduchú pravdu: keď svoje sily spojíme, dokážeme viac.

V Ostrove veríme, že práve takto sa rodí škola, ktorá nielen učí, ale aj formuje budúcnosť. Takúto školu sa snažíme tvoriť.

Za kolektív pedagógov našej školy Vám chcem popriať, aby vianočné sviatky priniesli do Vašich rodín pokoj a radosť, pochopenie, lásku a okamihy, v ktorých budete chcieť zastaviť čas...

HANA FAPŠOVÁ
Foto: archív školy

■ Olympiáda nepľnoorganizovaných škôl bola tento rok v Ostrove

Foto: Michal Fapšo

PREŽILI SME ŽIVÝ A PESTRÝ ČAS

Začína sa čarovné a požehnané obdobie

S prvými jesennými lúčmi a vôňou lístia sa v našej materskej škole začal nový školský rok plný očakávaní, tvorivosti a detského smiechu. Tento rok sme otvorili dve triedy – veselú a hravú triedu Včielky Medulienky s 21 bzučiacimi Včielkami a menšiu, no o to viac útulnú triedu – Lienky Bodkulianky, ktorú zaplnilo 15 malých Lienočiek.

Už prvé dni naznačili, že nás čaká poriadne živé a pestré obdobie. Do tempa sme nabehli priam bleskovo. Ani sme sa nenazdali a kalendár sa nám zaplnil pestrými aktivitami, zážitkami aj novými skúsenosťami. Hneď v septembri sme sa s radosťou zapojili do *Jesennej výstavy v Krakovanoch*, kde deti predstavili svoje originálne výtvy z prírodnín. Farebné listy, šípky, gaštany a tekvice sa pod ich rukami premenili na diela, ktoré si získali obdiv každého návštevníka. Výstava bola pre deti nielen zážitkom, ale

■ Deň materských škôl na Slovensku

■ Prvé kroky k hudbe

aj chvíľou hrdosti, že ich práca mohla obdivovať široká verejnosť.

Priestor na tvorivosť nechýbal ani počas detími obľúbeného *krúžku Legovňa – Malý konštruktér*, kde sa z detí stávali malí hľadači, stavitelia a kontrolóri. S nadšením spolupracovali, skladali, vymýšľali, porovnávali a skúšali, čo všetko sa dá zo stavebníc vytvoriť.

Veľkým zážitkom sa aj tento rok stal *plavecký výcvik*, ktorý prebiehal od 2. októbra do 6. novembra 2025. Za jeho realizáciu vďačíme pánovi starostovi a obci Ostrov. Deti sa s radosťou vrhali do vody, zdokonaľovali svoje zručnosti, zlepšovali splyvanie, dýchanie i odvážne pokusy o prvé plavecké štýly. Nechýbala ani návšteva saunového sveta, kde sa mohli príjemne zohriať a oddýchnuť si. Plavecký výcvik bol pre všetky detičky veľkým dobrodružstvom a na cestu domov si odnášali úsmevy, zážitky a množstvo nových zručností.

Jeseň priniesla aj tematické dni – *Deň jablka* a *Deň mlieka*, počas ktorých sa v triedach tvo-

rilo, ochutnávalo a učilo o dôležitosti zdravých potravín. Na túto tému nadviazal aj *Svetový deň zdravej výživy*, ktorý sme poňali hravou a zážitkovou formou. Deti sa oboznamovali s rôznymi druhmi ovocia a zeleniny, triedili potraviny, pripravovali zdravé dobroty ako ovocné smoothie a objavovali, čo všetko naše telo potrebuje, aby bolo silné, zdravé a spokojné. V peknom jesennom počasí sme si dopriali aj krátku turistickú prechádzku, ktorú sme spojili s piknikom. Spoločné hry, pohľad na okolitú prírodu a ovocné dobroty z batohov sa postarali o príjemnú atmosféru. Deti si jesennú prírodu, hry a piknik veľmi užili.

Tento rok opäť navštevujeme T-club, kde si

■ Plavecký výcvik vo Welialande

deti precvičujú pohybové zručnosti, koordináciu a realizujú zábavné športové aktivity. Aby rástli nielen telička, ale aj jazykové schopnosti, obľúbili si aj *krúžok anglického jazyka*.

Jednou z najdojímavejších udalostí jesene bolo vystúpenie detí pri príležitosti *Mesiaca úcty k starším*. Naši škôlkari pripravili milý program plný piesní, básní a veselých momentov, ktorými rozžiarili tváre svojich starých i všetkých prítomných. Úprimnosť detí, ich radosť a iskričky v očiach rozliali v sále hrejivú atmosféru. Pre vysokú chorobnosť sme sa však nemohli zúčastniť na vystúpení pre seniorov obce, čo nás veľmi mrzí.

Dňa 4. novembra sme oslávili *Deň materských škôl na Slovensku*, ktorý je pre nás vždy sviatkom detskej radosti a rodinnej spolupatričnosti. Pri tejto príležitosti sme do škôlky pozvali rodičov na milé popoludnie s názvom *Čaj o tretej*. Dvere tried sa otvorili dokorán a deti s hrdosťou ukazovali rodičom priestory škôlky, svoje najobľúbenejšie hračky, miesta, kde si cez deň vytvárajú malé dobrodružstvá, aj postieľky, v ktorých odychujú po aktívnych dopoludniach. Materskou školou začal voňať bylinkový čaj, ktorý deti s veľkým nadšením pripravili a nechýbalo ani občerstvenie, ktoré vlastnoruč-

■ *Malý konštruktér*

■ *Jesenné upratovanie*

ne nachystali pre svojich blízkych. Do škôlky zavítali celé rodiny, ktoré vytvorili krásnu, priateľskú atmosféru naplnenú smiechom, rozhovormi a vzájomnou blízkosťou.

Počas celej jesene vládla v škôlke príjemná, hrejivá nálada. Každý deň prinášal drobné radosti – ranné objatia, objavy, tvorenie i nové priateľstvá. V triedach sa zabývalo nadšením, zvedavosťou a pocit bezpečia. Jeseň u nás nebola len o aktivitách, ale najmä o tom krásnom detskom svete, ktorý si spolu každý deň vytvárame.

A hoci sa jesenné obdobie skončilo, v škôlke ostalo teplo detských úsmevov, zvedavosti a nezištnej radosti. V adventnom čase sme chceli potešiť aj tých, ktorí nemajú nablízku rodinu, preto sme sa zapojili do projektu *Vianočná pošta OZ Pohodovo*. Detičky vytvorili nádherné pohľadnice s hrejivými vinšmi pre seniorov, ktorí trávia Vianoce osamote.

Mikulášsky čas sme tento rok prežili na kultúrnom programe s vianočnou tematikou, ktorý sme si užili spolu s kamarátmi zo základnej školy. Po návrate do materskej školy deti netrepli-

vo čakali na Mikuláša, ktorý ich za odrecitované básničky obdaril bohatými balíčkami.

V duchu adventu sme sa pripravovali aj na *dedinskú zabijačku*, kde deti predviedli milý program. V škôlke sme sa navyše pustili do spoločnej výroby bylinkového sirupu, ktorý zožal na vianočných trhoch veľké pochvaly.

Predvianočnú atmosféru sme si spríjemnili rozprávaním o zvykoch tohto obdobia, kolobním vianočného stromčeka, spievaním kolied po dedine a napokon aj našou škôlkarskou štedrou večerou, ktorá nádhorne uzavrela toto čarovné a požehnané obdobie.

Kolektív Materskej školy Ostrov Vám želá, nech sú Vaše Vianoce naplnené pokojom, radosťou a vzácnymi chvíľami v kruhu najbližších a aby Vás v novom roku sprevádzalo pevné zdravie, láska, úsmev detí a maličké zázraky každodennosti, ktoré robia život krásnejším.

Kolektív MŠ Ostrov
Foto: archív MŠ

■ *Jesenná turistika ku Krížu*

Rok 2025 priniesol opäť tri krásne podujatia, ktoré boli pod taktovkou rodičovského združenia pri materskej a základnej škole. Boli to podujatia, ktoré nám priniesli možnosť lepšie sa spoznať, zabaviť sa a vyčarili nám úsmev na perách.

Trojlistok podujatí rodičov z rodičovského združenia

■ Aj my budeme raz takí veľkí...

Foto: archív MŠ

■ Veľa radosti na rozlúčke s predškolákmi

Foto: archív MŠ

Február už tradične patril detskému karnevalu. Princezné, superhrdinovia, zvieratká a ďalšie masky si oddýchli od tancovania pri predstavení *O princeznej na hrášku* a potešili sa výhrami v bohatej tombole.

Jún, posledný mesiac školského roka, patril koncoročnému opekaniu, ktoré boli spojené s rozlúčkami našich predškolákov a štvrtákov. Vrava a smiech zaplnili školský dvor až do neskorých večerných hodín. Deti potešila peno-

vá párty a Bublirbačka.

Október každoročne patrí školskému plesu, ktorý sa tento rok niesol v ľudovej téme. Hostia plesu mohli popri výbornej zábave a dobrom jedle obdivovať dedičstvo našej obce – najmä kroje a rôzne predmety z domov našich starých rodičov. Hoci počet hostí bol tento rok skromnejší, dovolíme si povedať, že atmosféra bola oveľa srdečnejšia, čo potvrdil aj plný parket do skorých ranných hodín.

Touto cestou by sme chceli poďakovať najmä rodičom detí, ktorí nám opakovane podávajú pomocnú ruku pri organizovaní týchto podujatí. Nie je ich veľa, a o to viac si vážime ich nadšenie a úsmev.

Ďakujeme a už teraz sme zvedaví, čo nám prinesie nasledujúci rok.

MICHAELA PUSTAIOVÁ
za Združenie rodičov pri MŠ a ZŠ Ostrov

■ Penová zábava počas koncoročného opekania

Foto: archív ZŠ

DEŇ DETÍ NA FUTBALOVOM IHRISKU

Prilákal stovky malých návštevníkov

Tohtoročné oslavy Medzinárodného dňa detí sa niesli v znamení radosti, športu a tvorivosti. Futbalové ihrisko sa v poslednú májovú sobotu zaplnilo deťmi a ich rodinami, ktoré prišli prežiť spoločné chvíle plné zábavy a pohybu.

Pre deti – oslávencov bol pripravený bohatý program. Podieľali sa na ňom aj pani učiteľky z ostrovskej materskej a základnej školy. S úsmevom vítali deti v tvorivých dielnach, kde si vyrábali vlastné dekorácie, či pri maľovaní na tvár a obľúbenom detstvom tetovaní. Za krátku chvíľu sa deti „premenili“ na rozprávkové bytosti či odvážnych superhrdinov.

Veľký úspech mali aj športové súťaže s tímom Happy Move z Piešťan, ktoré rozprúdili energiu na celom ihrisku. Malí športovci súťažili v rôznych disciplínach a za svoje výkony získavali pečiatky. Tie boli „platidlom“ vo „vymennom obchodíku“. Získali tak drobné darčeky či sladkosti. Bola to pre nich motivácia, ktorá udržala úsmev na tvá-

■ Koníky z ostrovskej usadlosti

Foto: Hana Fapšová

■ Deti si vyskúšali rôzne športové zábavky

Foto: Hana Fapšová

rach a deti v pohybe počas celého podujatia.

Pre všetkých bolo pripravené chutné občerstvenie, ktoré doplnilo pohodovú atmosféru slnečného popoludnia. O hudobnú kulisu sa postaral DJ Vovo, ktorý hral detské hity aj obľúbené pesničky rodičov.

K najväčším lákadlám patrili aj atrakcie na skákanie, z ktorých sa ozýval veselý detský smiech. Pre mnohé deti bolo nezabudnuteľným zážitkom povoziť sa na koníkovi.

Organizátori podujatia, obec Ostrov – pán starosta a ostatní zamestnanci obecného úradu – sa posnažili, aby si deti odniesli pekné zážitky. A to sa naozaj podarilo. Deň detí na futbalovom ihrisku ponúkol všetko, čo k oslavám patrí – radosť, smiech, zážitky aj nové priateľstvá. Podujatie sa vydarilo na výbornú a už teraz sa všetci tešia na ďalší ročník.

REDAKCIA OS

Foto: Hana Fapšová

■ Malí aj veľkí trávili spolu čas

Foto: Hana Fapšová

■ Pohoda pri tvorení

Foto: Hana Fapšová

TRADÍCIE ŽIJÚ A ŽIŤ BUDÚ

Postavili sme krásny máj

■ Tradičné vystúpenie našich školákov a škôlkarov pri stavaní mája obohatilo podujatie **Foto: Eva Chvalová**

Tridsiateho apríla sa našou obcou niesla vôňa jari, tradície a radosti zo spoločného stretnutia. Pri obecnej studni sme si spoločne pripomenuli krásnu ľudovú tradíciu – stávanie mája. Za zvukov ľudových piesní sa tento priestor zmenil na miesto plné radosti a folklóru. Hlavným bodom programu bolo postavenie mája – vysokého stromu ozdobeného stuhami, ktorý symbolizuje mladosť, lásku a nový život.

Slávnosť otvoril príhovorom pán Peter Bielík, ktorý zastupoval pána starostu. Vyzdvihol dôležitosť zachovávaní tradícií a poďakoval všetkým, ktorí sa na príprave podujatia podieľali. Pripomenul tiež, že v našej obci si ceníme nielen minulosť, ale aj budúcnosť a práve preto dostali priestor tí najmenší, deti z materskej a základnej školy.

■ Stávanie mája mal pod palcom zástupca starostu Peter Bielík **Foto: Zuzana Bielíková**

Ich vystúpenie patrilo k najkrajším momentom podujatia. Oblečení v ľudovom odevu zaspievali, zatancovali a ukázali, že aj mladá generácia má k folklóru čo povedať. Vystúpenie vyvolalo potlesk a úsmevy na tvárach. Slávnostný ráz tomu dodali pani učiteľky v krásnych ostrovských krojoch. Predvedením „klebetníc“ vzbudili smiech prítomných a tí ich odmenili silným potleskom.

O hudobnú zábavu sa po programe postaral obľúbený DJ Vovo. Veselá nálada a smiech zneli Ostrovom do večerných hodín.

A čo by to bolo za podujatie bez niečoho dobrého pod zub? Občerstvenie zabezpečila Sedliacka stodola, ktorá ponúkla domáce dobroty a osviežujúce nápoje – všetko s úsmevom podávané.

Ďakujeme všetkým, ktorí sa podieľali na organizácii tohto príjemného podujatia, ktoré nám pripomenulo, že v Ostrove tradície žijú a žiť budú, kým sa budeme takto stretávať. **MÁRIA HRNČÁROVÁ**

■ Naši žiaci sú aktívni pri každoročnej slávnosti stávania mája

Foto: Eva Chvalová

SLÁVILI SME SVIATOK BOŽIEHO TELA

Nech táto tradícia žije dlhé roky

Sviatok Božieho tela – slávnosť Najsvätejšieho Kristovho Tela a Krvi – sme tento rok slávili 19. júna. Je to prikázaný sviatok rímskokatolíckej cirkvi, počas ktorého si pripomíname ustanovenie Eucharistie pri Poslednej večeri a úctu k prítomnosti Ježiša Krista v Najsvätejšej sviatosti oltárnej. Súčasťou osláv sú tradičné procesie, pri ktorých sa veriaci zastávajú pri štyroch oltárikoch, symbolizujúcich štyri svetové strany.

Aj v našej obci sa po svätej omši konala procesia so zastaveniami pri štyroch krásne vyzdobených oltárikoch venovaných Panne Márii a Božskému Srdcu Ježišovmu. Na čele procesie niesol kríž pán starosta. Za ním nasledovali mladí muži so slávnostnou zástavou a krojované dievčatá držali stuhý. Sprievod dopĺňali ženy a dievčatá v tradičných krojoch.

Dôstojný pán dekan niesol monštranciu s Najsvätejšou sviatosťou oltárnu a krojované detičky posýpali cestu lupienkami kvetov ako znak úcty a lásky k Bohu. Slávnostný ráz tejto duchovnej oslavy umocňovali spevy našich speváčok pod vedením Dan-

■ Slávnostná procesia k oltárikom

Foto: Kristián Brunovský

Nech Pán Boh a Panna Mária ochraňujú všetkých, ktorí sa na tomto krásnom sviatku zúčastnili a prispeli k jeho dôstojnému priebehu. Prajeme si, aby táto krásna tradícia sviatku Najsvätejšieho Kristovho Tela a Krvi pretrvávala v našej dedinke ešte dlhé roky.

MÁRIA HRNČÁROVÁ

■ Naša oltáriková slávnosť

Foto: Viktória Brunovská

ky Svetlíkovej. Veriaci sa počas procesie modlili a spievali, čím vytvárali dôstojnú atmosféru. Vďaka pánovi dekanovi a všetkým zúčastneným mala procesia hĺbku a duchovné poslanstvo. Každé zastavenie bolo ako svetlo na ceste k Bohu.

Tento sviatok nám dáva príležitosť zamyslieť sa, zmeniť svoje srdcia, odpustiť sebe aj druhým a obnoviť si vieru.

Úprimné poďakovanie patrí predovšetkým pánovi dekanovi, pani kostolníčke s rodinou a rodinám, ktoré s láskou a obetavosťou pripravili oltáriky: rodine Drličkovej, Líškovej a Brunovskej, Gáborovej, Hornákovej a Valkovej. Nech ich Pán Boh odmení zdravím a svojim pozhnaním

■ Spoločne sme si uctili sviatok Božieho tela

Foto: Kristián Brunovský

BOVO OLYMPIÁDA

Keď sa v septembri 2015, teda pred desiatimi rokmi konal prvý ročník netradičnej zábavno-športovej BOVO olympiády vo Veľkom Orvišti, ukázalo sa, že spojenie elánu vtedy nových starostov Veľkého Orvišťa a Ostrova – Pavla Pauloviča a Jozefa Tkácza – so skúsenosťami dlhšie slúžiacoho richtára v Bašovciach Ľubomíra Dekana, prinieslo obciam netradičné športové zápolenie, ktoré trvá dodnes. Len Ľuboša Dekana nahradila súčasná starostka Sandra Borovská. Práve ona a jej kolegovia v sobotu 22. augusta s nadšením a veľkým odhodlaním hostili súťažiacich všetkých troch obcí. To ešte netušili, že na konci budú najviac od radosti skákať práve oni!

Od rána z futbalového ihriska vychádzala vôňa gulášu, na štart jazdy na bicykloch po štyroch dedinkách sa chystali cyklisti. To už bol na ihrisku nafúknutý veľký komplex na skákanie a boxovanie pre deti a DJ Vovo, čiže Peter Valko, púšťal do éteru najchytľavejšie hity. Aj bufet už šiel na plné obrátky.

Popoludní sa konalo slávnostné vyhodnotenie gulášu. Moderátor podujatia – starosta Ostrova Jozef Tkáč – predstavil rozhodcov. Rozhodcovia – starostka obce Banka Tatiana Julinyová, starosta Jalšového Marián Paulovič, starosta Očkova Miroslav Beňovič a dve sestry – Betka a Barborka Augustínové, ktorí mali o chvíľu riadiť aj športové a zábavné disciplíny, usúdili, že najchutnejší pokrm, ako aj minule, uvaril tím Bielikovcov. Na druhom mieste boli gulášmajstri z obecného úradu Veľké Orvište a tretiu priečku si vybojoval tím kuchárov z Obecného úradu Ostrov. Radosť bola obrovská. Predseda poroty – starosta Očkova, vyzdvihol aj vynikajúci, vraj bombový guláš z držíek, ktorý varili s láskou – ale nesúťažne.

Najstarším účastníkom tohtoročnej jazdy na

Zvítazili Bašovce s náskokom pred Orvištom a Ostrovom!

■ Víťazné družstvá vo varení gulášu: 1. miesto obhájila rodina Bieliková, 2. miesto OcÚ Veľké Orvište a 3. miesto OcÚ Ostrov

Foto: Eva Gvuščová

bicykloch bol 87-ročný Vincenc Urban (narodený v roku 1938), ktorý túto štafetu drží niekoľko rokov, a najmladším bol Matias Bielik (narodený v roku 2019).

Po vyhodnocovacích ceremóniách nasledovali súťažné disciplíny. Ako každý rok, aj tento BOVO olympiádu otváral nohejbalový turnaj, v ktorom sa najviac darilo hráčom z Bašoviec.

■ „Gulášisti“ z OcÚ Ostrov pri varení gulášu, ktorí sa nakoniec umiestnili na 3. mieste
Foto: Jozef Tkáč

■ Súťaž starostov v hula-hop krúžení, kde, samozrejme, vyhralo nežné pohlavie
Foto: Eva Gvuščová

ČISTÝ REVÍR – ČISTÁ PRÍRODA – ČISTÝ OSTROV

Chránme životné prostredie

Pri príležitosti Dňa Zeme a v rámci projektu Čistý revír = čistá príroda obec Ostrov v spolupráci s akčiou spoločnosťou Granelam, a. s., ako užívateľom poľovného revíru Blacina Ostrov, dňa 5. apríla 2025 organizovali II. ročník čistenia našej obce a okolitej prírody.

Stretli sme sa na futbalovom štadióne, kde boli pre účastníkov pripravené pracovné pomôcky (rukavice, vrecia) a občerstvenie. Cieľom nášho stretnutia bolo vyzbierať čo najväčšie množstvo rôznych odpadkov. V priebehu troch hodín sa nám spoločným úsilím podarilo nájsť množstvo odpadu (pneumatiky, koberce, obaly z potravín a nápojov, autodiely, fólie, stavebný materiál...), ktorý zaplnil 5-kubikový kontajner. O odvoz a zlikvidovanie odpadu sa postarala obec Ostrov.

■ Brigádnici pri čistení nášho katastra

Foto: Tomáš Jančovič

■ Partia brigádnikov pri čistení obce

Foto: Katarína Bieliková

Až na nepríjemný vietor nám počasie prišlo a po ukončení zberu odpadu nás čakalo príjemné posedenie pri vínu a výbornom guláši z diviny, ktorý navarili bratia Peter a Ján Bielikovci.

Veľmi pekne ďakujeme všetkým účastníkom, teší nás skutočnosť, že akcia oslovila všetky vekové kategórie, a to aj najmladších účastníkov, dokonca aj občanov zo susednej obce.

Túto aktivitu plánujeme robiť každý rok a veríme, že všetkých bude viesť k zodpovednému prístupu k prírode a ochrane životného prostredia.

PETER JANČÍK

Foto: Katarína Bieliková,
Tomáš Jančovič

Hod na basketbalový kôš vyhrali nohejbalisti z Veľkého Orvišťa.

Kopanie na presnosť, z penaltového bodu do vyznačeného otvoru v plachte pripnutej o bránu, šlo najšikovnejšie futbalistom z Veľkého Orvišťa.

Po piatich pretekároch z každej obce si vybrali do disciplíny hod mechom slamy. Hádzať sa mohlo ľubovoľným štýlom bez prešľapu do merného úseku na tráve ihriska. Tu sa ukázalo, že najlepšiu techniku a najdlhšie hody majú Bašovčania.

Piatou súťažnou disciplínou bolo kopanie jedenástok. Zabudli sme uviesť, že v súťažných tímoch boli nielen muži a mláďenci ale aj ženy a dievčatá. Tie sa blýsli aj pri kopaní jedenástok, pričom pokyny boli jasné. V Bašovciach Bašovčanom chytá brankár z Ostrova, Ostrovu chytá loptu brankár z Veľkého Orvišťa a Veľkému Orvišťa zasa brankár z Bašoviec. V tejto disciplíne zvíťazili futbalisti z Ostrova.

Šiestou ostro sledovanou a aj divácky pritažlivou disciplínou je vždy Bovo-triatlon, kde súťažia vždy štyria hráči jedného družstva a štafetu odovzdávajú podaním fúrika, s ktorým slalomom prešprintujú pomedzi tyče s naloženým, a potom vyloženým mechom cementu, so zastávkou určenou na presné hádzanie teniso-

vých loptičiek na pyramídu z plechovic. Tu sa ukázali ako borci chlapi z Bašoviec.

Pre mladších pretekárov je určená disciplína s názvom bez-orientačný beh. Pretože behať okolo zapichnutých kolov v tráve, okolo ktorých je potrebné otočiť sa pätnásťkrát, zvládajú bez veľkých „točihlavov“ azda najlepšie iba tínedžeri a malé deti. Túto disciplínu najlepšie zvládli súťažiaci z Ostrova.

Divácky obľúbenou disciplínou bola bovo-maškrtá. Ide o takmer až zákernú disciplínu – trojboj v rýchlom konzumovaní piva, suchých slaných tyčíniek a obrovských veterníkov. V každej disciplíne súťažia vždy traja a vyhrá to družstvo, ktoré ako prvé prekoná cieľovú pásku. Netreba hádam ani uvažovať nad tým, komu sa tu najviac darilo. Aj keď to spočiatku tak nevyzeralo, prvenstvo si vybojovali Orvišťania najmä vďaka už skúsenému jedákovi veterníkov, starostovi Pavlovi Paulovičovi.

Poslednou, divácky najatraktívnejšou disciplínou je preťahovanie lanom systémom každý s každým. A tento rok sa to celé tak zdramatizovalo, že už-už sa schyľovalo k výmene názorov päšťami. Našťastie išlo len o slovnú potýčku, situácia sa upokojila a víťazom tejto disciplíny sa

napokon stalo mužstvo z Bašoviec.

Hod šípkami na terč býva ďalšia z disciplín, nesúťažná, určená pre starostov. A vyhráva ten, kto získa najviac bodov. Tento rok sa konala ako inšpirácia pre starostov disciplína rýdzo ženská – krúženie kruhom – hula hop. Vyhrala, ako inak, vrtká starostka Bašoviec.

A nasledovalo netrepeživé rátanie bodov. Obrovská radosť zavládla medzi Bašovčanmi! Súťažiaci tejto dedinky s náskokom štyroch a piatich bodov vyhrali nad Ostrovom a Veľkým Orvištom na tohtoročnej BOVO olympiáde! Bola dramatická, priateľská, plná radostných momentov, výkrikov, povzbudzovania, chutného guláša, nápojov, hudby, skákania, behania, objímania a priateľských stretnutí i rozhovorov. „My sme tu doma,“ tešili sa z víťazstva Bašovčania na čele so starostkou Sandrou Borovskou.

Naposledy, ak si dobre spomíname, Bašovce stáli na najvyššom stupienku v roku 2017, keď bol starostom Ľuboš Dekan. Ale to je už dávno. Čas plynie veľmi rýchlo a na budúci rok sa BOVO olympiáda vráti nazad do Veľkého Orvišťa, kde ju už radostne očakávajú!

VIERA DUSÍKOVÁ,
Foto: autor/ fb Obec Ostrov

FESTIVAL OSTROVSKÉ CEPY

Máme nápady a inovácie k 4. ročníku

Technický pokrok už dlho neprináša automaticky so sebou aj pokrok duševný. Udržať balans by si mal skúsiť každý sám za seba. Niekedy sa treba zastaviť alebo aj spraviť pár krokov dozadu, zamyslieť sa, pozrieť sa na cestu pred sebou a skúsiť vytvoriť niečo pre oživenie duchovného spolunažívania.

Myšlienka tvorivosti, zručnosti a zachovania tradícií u mňa už dávnejšie dozrievala. Tradície a remeslá, žiaľ, vymierajú, nemajú pokračovateľov, deti vplyvom digitalizácie strácajú motorické zručnosti a schopnosť koncentrácie.

V obci Ostrov sme našli podporu a pomoc pri organizovaní festivalu tvorivosti, remesiel a hudby – Ostrovské cepy. Vďaka pochopeniu starostu Jozefa Tkáčza a celej obce sa podarilo zorganizovať tri ročníky tohto podujatia. Priestor prekrásnej ostrovej aleje sa vždy naplnil remeselníkmi a spolu s medzinárodným hudob-

■ Daniel Hevier v plnom nasadení na Ostrovských cepoch

■ Na Ostrovských cepoch vystúpili aj Vrbovské vrbý s pánom bratom Andrejom Jobusom

ným programom sa podarilo vytvoriť príjemnú atmosféru pre návštevníkov.

Každý festival by si mal predovšetkým udržiavať svojho ducha, bez ohľadu na to, koľko ľudí ho navštívi. Skúsenosť potvrdzuje, že všetky podujatia majú svoju kapacitu. Myšlienku podujatia chceme rozvíjať ďalej, už teraz máme nápady a inovácie k 4. ročníku Ostrovských cepov 2026.

Tak ako po minulých rokoch, chceme pritiahnúť zaujímavé osobnosti slovenskej kultúry, akým bol napríklad spisovateľ a básnik Daniel Hevier.

Naša vďaka za doterajšiu spoluprácu patrí nielen starostovi a vedeniu obce, ale aj všetkým brigádnikom a podporovateľom, bez ktorých by sa festival nemohol uskutočniť.

Tešíme sa na vás 13.6.2026 na 4. ročníku Ostrovských cepov.

KATARÍNA MARÁČKOVÁ
Foto: autorka

■ Vzácna návšteva v Ostrove – Daniel Hevier s našou pani Hrmčárovou

■ Hudobne sa predstavil aj otec Ostrovských cepov Ladislav Svitek

PRÍBEH ATELIÉRU Z MALÉHO ORVIŠŤA

Farby, ktoré liečia dušu

Na kraji Ostrova, v tichej časti Malého Orvišťa, stojí dom s ateliérom, z ktorého sa často ozýva smiech, tiché rozhovory a občas aj šuchot štetca na plátne. Je to ateliér EVALON Mgr. Evy Černokovej, výtvarníčky, arteterapeutky a lektorky tvorivých a pamäťových aktivít.

V jej útulnom ateliéri vzniká niečo, čo presahuje obyčajné maľovanie: je to miesto, kde sa stretávajú ľudia, farby a pokoj. Je naplnením a odrazom Evinho vnímania umenia: „*Umenie je pre mňa spôsob, ako sa spájať – so sebou, s druhými aj so životom.*“

Tvorenie ako cesta k radosti

V ateliéri sa konajú tvorivé dielne pre deti, dospělých aj seniorov, tréningy pamäti a stretnutia, ktoré v sebe spájajú výtvarnú tvorbu, rozhovor, spomienky, ale aj ticho.

Niektorí sem prichádzajú po prvý raz, iní sa pravidelne vracajú, pretože tu nachádzajú pokoj, ktorý sa v bežnom dni hľadá ťažko. Eva neodmieta nikoho – po dohode s ňou sa ateliér stáva miestom stretnutí skupiniek priateľov, ktorí v príjemnej atmosfére chcú tvoriť alebo pracovať na svojich pamäťových schopnostiach. Často ju vyhľadávajú skupinky detí, mladých ľudí i seniorov z Ostrova, ale aj z blízkeho okolia.

„*Niekedy si len sadneme, dáme si čaj či kávičku a rozprávame sa. Zrazu niekto siahne po štetci a z ticha vznikne obraz. Každé stretnutie je iné a práve to je na tom krásne,*“ opisuje Eva s úsmevom.

Vernisáže, ktoré spájajú ľudí

Popri práci v Zariadení pre seniorov v Novom Meste nad Váhom a v ateliéri Eva organizuje ver-

■ Medzinárodná prednáška V4 v Banskej Bystrici

Foto: Anna Pisárová

nisáže a výstavy v Piešťanoch, najmä v reštauráciách a kaviarňach, kde má umenie svoje miesto.

Tieto výstavy dávajú priestor amatérskym aj profesionálnym umelcom, ktorí chcú zdieľať svoju tvorbu s ľuďmi – nie pre uznanie, ale pre

radosť, energiu a emóciu, ktorú umenie prináša.

„*Chcem, aby sa umenie dostalo bližšie k ľuďom – tam, kde sa žije, rozpráva a stretáva. Každý umelec, nech je na začiatku alebo má za sebou roky práce, má čo povedať,*“ hovorí Eva.

A práve v tom je čaro týchto výstav – sú o živote, pocitoch a stretnutiach, ktoré v ľuďoch zanechávajú stopu.

Z Malého Orvišťa do Banskej Bystrice

Hoci ateliér stojí v malej dedinke, jeho myšlienky putujú ďalej. Nedávno Eva predstavila svoju prácu aj na Medzinárodnej konferencii krajín V4 v Banskej Bystrici, kde hovorila o arteterapii a o tom, ako môže umenie pomáhať seniorom spomínať, uvoľniť sa a cítiť sa znovu potrební, o tom, ako im zlepšuje kvalitu života.

„*Bola som vďaka, že som tam mohla byť, že som mohla ukázať, že aj v malých miestach sa dejú veľké veci,*“ dodáva Eva.

REDAKCIA Ostrovského spravodajcu

Foto: Anna Pisárová a Eva Černoková

■ Letný tábor 2025

Foto: Eva Černoková

S ÚCTOU UCHOVÁVAME TRADÍCIE PREDKOV

Hodová omša vo vynovenom kostolíku

Svätý Imrich, patrón nášho kostola, slávi meniny 5. novembra. Tento rok pripadol jeho sviatok na stred, a tak sme hody slávilí nasledujúcu nedeľu. Náš kostolík mal počas hodov obzvlášť slávnostnú atmosféru. Už niekoľko mesiacov predtým sa obyvatelia spolu s pánom dekanom rozhodli vymalovať interiér a obnoviť veľké farebné obrazy a ornamente na strope. Išlo o prácu veľmi náročnú, a teda aj zdĺhavú, no odborníci z neďalekých Dubovian sa jej ujali s veľkým nasadením.

Aj keď do hodov nebolo všetko dokončené, svätá omša mala dôstojný a slávnostný priebeh.

■ Hodová svätá omša u nás bola aj v znamení tradičného, nie len ostrovskeho kroja
Foto: Peter Bielik ml.

■ Aj tento rok sme boli na hody v krojoch Foto: Juraj Soska

Prítomní, očarení novou krásou kostola, ani nevnímali, že niektoré práce ešte len čakajú na dokončenie. Rozsiahlu opravu umožnili finančné zbierky, ktoré sa konali počas prác. Veľká vďaka patrí všetkým Bohu známym darcom. Poďakovanie si zaslúžia aj naši „mladí“ dôchodcovia, ktorí denne prichádzali pomáhať pri murárskych aj pomocných prácach. Veľa práce vykonal majster murár a majstri elektrikári, ktorí obnovili elektroinštaláciu v celom kostole. Veľmi nápomocný bol aj pán starosta. Pani kostolníčka mala práce vyše hlavy, no všetko

zvládla s obdivuhodnou vytrvalosťou. Pani upratovačka robila, čo mohla, aby kostolík počas maľovania bol čistý a uprataný.

Vďaka patrí všetkým, ktorí sa akýmkoľvek spôsobom podieľali na prácach. Myslím, že tí, ktorí pracovali najviac, si na pochvalu nepotrpia. No zaslúžia si uznanie, nerobili to pre zviditeľnenie, ale z úprimnej ochoty a viery.

■ Občania sa aktívne podieľajú na vnútornej rekonštrukcii nášho kostola
Foto: Viliam Hrnčár

■ Aj keď na hodovú sobotu pršalo, nakoniec i tak bolo Slniečko

Foto: Jozef Tkáč

Prišlo k nám „Túlavé kino“

Letný podvečer bol ako stvorený na premietanie filmov, a práve v takýto deň sa ku nám do Ostrova zatúlalo.

Na futbalovom ihrisku bola pravá premietacia atmosféra. Obrovské plátno, stoličky usporiadané do radov a predaj popcornu, po našom pukancov. Miestny bar ponúkal pestrý výber občerstvenia.

Po zotmení premietli český film *Jak se nám to mohlo stát?*

Sledovali sme v ňom stretnutie dvoch veľmi odlišných rodín, aristokratickej rodiny Cimburk-Kolovratníkovcov a skromnej jednoduchej rodiny Novákovcov. Dôvodom stretnutia bola plánovaná svadba ich detí. Mladí sa rozhodli darovať rodičom DNA testy, čo viedlo k nečakaným vtípnym odhaleniam. Film sa snažil byť zábavný s prvkami rodinnej komédie, i keď si dovoľím povedať, že sú aj lepšie české filmy. No smiech, ktorý sa ozýval športovým areálom, svedčil o tom, že návštevníkom sa film páčil a odchádzali domov spokojní.

MÁRIA HRNČÁROVÁ

Foto: Jotef Tkáč

■ Letné kino v Ostrove prilákalo nielen domácich divákov

■ Na futbalovom ihrisku bola premietacia atmosféra

Hodovú svätú omšu už tradične spestriali ženy, muži i deti v krásnych ostrovských krojoch. Spevácky zbor pod vedením Danky dotváral piesňami duchovnú atmosféru. Celá sv. omša sa niesla v duchu vďaky, lásky k Bohu i blíznym. Po omši nás čakalo občerstvenie, ktoré pripravil pán starosta spolu so zamestnankyňami obecného úradu. Patrí im vďaka – veď po slávnostnej omši dobre padne zákusok, pohárik vínka i milé slovo s rodákmi, ktorých hody prilákali domov.

Sobota patrila mladým. Vonku síce lialo, ale v kultúrnom dome večer žiarilo Slniečko. Koncert skupiny Slniečko roztancoval všetkých prítomných. Pred koncertom i po ňom sa o hudobnú náladu postaral DJ JADA. Decibely nenechali nikoho na pochybách, že hodová zábava sa opäť vydarila. O občerstvenie sa postarali členovia TJ Slovan Ostrov.

Vďaka Bohu za dar hodov a za to, že obyvatelia Ostrova si s úctou uchovávajú tradície našich predkov.

MÁRIA HRNČÁROVÁ

■ Ľudia sa zabávali na Slniečku viac ako dve hodiny

Foto: Jozef Tkáč

Majster Slovenska, reprezentačný dres a záujem prestížnej agentúry – tak možno predstaviť Dominika, mladý futbalový talent pôsobiaci v drese Spartaka Trnava. Opäť potvrdzuje, že patrí medzi najväčšie nádeje svojej generácie.

Okrem toho, že pravidelne reprezentuje Slovensko, dosiahol ďalší tímový úspech – spolu s mužstvom získal titul majstra Slovenska v kategórii U15.

■ Talentovaný Dominik Drevenák

Foto: archív rodiny Drevenákovej

Domíník žiarí vo futbale

■ Dominik s bývalým trénerom Oliverom Burianom

Foto: archív rodiny Drevenákovej

Dominika zdobí bojovnosť, rýchlosť, futbalová inteligencia a mimoriadne disciplinovaný prístup k tréningu. Práve tieto kvality neušli pozornosti renomovanej futbalovej agentúry Stars & Friends, ktorá dlhé roky spolupracuje s najväčšími talentmi slovenského futbalu. Záujem

agentúry je pre mladého hráča nielen veľkým ocenením, ale aj motiváciou do ďalšieho napredovania. Dominik však zostáva nohami pevne na zemi a naďalej tvrdo pracuje na svojom futbalovom sne.

Text a foto: Redakcia OS a rodina Drevenáková

TRÉNUJE OD TROCH ROKOV

Mladý zápasník Ferko Bobáň má za sebou úspešné mesiace, počas ktorých sa mu podarilo získať hneď dve zlaté medaily na významných turnajoch.

Ferko – žiak Základnej školy v Ostrove – sa najskôr predstavil na mládežníckom turnaji luvenis Gladiator Volume II v Trenčíne, kde v kategórii do 33 kilogramov zvládol všetky tri náročné zápasy a obsadil 1. miesto. V kategórii sa predstavilo až sedem súperov z rôznych krajín, no Ferko si vo všetkých duelloch s prehľadom poradil.

Na úspech nadviazal aj na medzinárodnom zápasníckom turnaji v Brne, kde súťažili pretekári zo štyroch krajín. V kategórii do 31 kilogramov nastúpil proti štyrom súperom a opäť dokázal všetky zápasy vyhrať, čím si vybojoval ďalšie zlato.

Ferko sa športu venuje od troch rokov. Aktívne trénuje zápasenie aj jiu-jitsu, pričom najväčší dôraz kladie práve na zápasenie. V súčasnosti trénuje v klube Dukla Trenčín. V minulosti pôsobil aj v Nitre.

Jeho úspechy sú výsledkom poctivej prípravy, vytrvalosti a chuti napredovať.

Od malička ho na tejto ceste vedie jeho otec František Bobáň, s ktorým trénuje každú voľnú chvíľku v piešťanskom klube MMA FIGHT CLUB PREDATORS. Rodičia sú na Ferka hrdí a maximálne ho v jeho snahe podporujú.

Redakcia OS a MONIKA MINÁRECHOVÁ

Foto: František Bobáň

Úspešný Ferko Bobáň

■ Ferkove prvé miesto na medzinárodnej pôde

Foto: Fero Bobáň starší

MEMORIÁL EMILA BOROVSKÉHO

Chystáme už ďalší ročník

Ten doteraz posledný ročník – už XXIII. Memoriál Emila Borovského – sa uskutočnil v decembri 2024 v Ostrove, v telocvični T-clubu, za účasti 30 prihlásených hráčov. Súboje prebiehali bezproblémovo počas celého turnaja pod dozorom hlavného rozhodcu Jozefa Turoňa z Oblastného stolnotenového zväzu Trnava.

Najprv sa hrali zápasy v ôsmich skupinách, z ktorých prví dvaja hráči postúpili do boja o víťazstvo a ostatní do pavúka útechy. Finále útechy vyhral výsledkom 3:1 hráč MSTK Trnava Andrej Malovec pred Jurajom Chnapkom, ZŠK mesta Vrbové, na treťom mieste sa umiestnil Martin Lukáčik z STK Chtelnica víťazstvom 3:1 nad Zden-

kom Balázom zo ZŠK mesta Vrbové. V hlavnej časti memoriálu o tretie miesto hrali Pavel Macháček z BYT centrum Senica proti Tomášovi Čechánkovi z STK Borský Svätý Jur s výsledkom 3:1 pre prvého menovaného. Vo finále sa stretli Petr Šácha z ZŠK mesta Vrbové proti Danielovi Brenneselovi z STK TJ Slovan Ostrov. Z víťazstva sa tešil Šácha v pomere 3:0.

Ceny víťazom odovzdávala už tradične manželka pána Borovského, Antónia, ktorá vždy napeče a prinesie vynikajúce pagáčiky. Hlavnými

usporiadateľmi boli Ján Svetlík a Jozef Turoň.

Dúfam, že o rok sa stretneme na 24. ročníku memoriálu opäť. Veľká vďaka patrí aj celému personálu T-clubu na čele s Ivetou Marciovou, za poskytnutie priestorov a aj chutného pohostenia.

Vďaka patrí aj starostovi obce Jozefovi Tkáčovi za podporu pri organizovaní a zabezpečení memoriálu.

Česť pamiatke zosnulého Emila Borovského!

JÁN SVETLÍK

Foto: autor

■ Víťazi memoriálu Emila Borovského s pani Antóniou Borovskou, jeho manželkou

Foto: Ján Svetlík

HISTORKY Z HISTÓRIE

To sú slová ľudovej piesne, ktorá vtípne hovorí o tom, že aj naši predkovia si občas uhasili smäd pálenkou, ktorú si sami vypálili.

Známe príslovie hovorí, že „starí žijú spomienkami“ a je to pravda. Ja si spomínam často a intenzívne. K spomienkam ma donúti aj písanie mojej rubriky *Historky z histórie*.

Spomínam si, akoby to bolo iba včera, keď som išla k svojej kamarátke a mali zamknuté a zastreté okienko na dverách, vedela som, že sa niečo deje. Pálila sa pálenka. Kamarátkin otec mi natoľko dôveroval, že ma bez obáv pustil dnu. V tom čase – v 50. – 60. rokoch bolo pálenie trestné a ja som všetko držala v tajnosti. Celý proces pálenia bol dosť zložitý, ale aj tajomný, čo dosvedčovali aj mládenci na tanečných zábavách spievaním melodickej chytľavej piesne.

Aj tí naši popíjali

V tom Ostrove v každom domku pália ľudia samohonku.

Žandári sa vypyťujú, skadiať taký recept majú.

A my taký recept máme: Trikrát vodu vymieňame a pálenku popíjame.

Ako to pálenie prebiehalo? V mojich spomienkach je obrovský hrniec na sporáku, v ktorom sa nachádza „tranfús“ – trojnožka s miskou. Voda zarobená s cukrom a kvasnicami sa vyliala do hrnca, ktorý bol pokrytý „lavórom“ a upevnený hrubou gumou a vymazaný mokrymi otrubami. Pálenka asi vznikala vyparovaním a kvapkala do misky v hrnci. Voda v lavóre sa niekoľkokrát menila, až sa postupne získala domáca pálen-

ka. Či to bolo práve tak, ťažko povedať, ale ja som to pred 70. rokmi takto vnímala. Jedno si ale presne pamätám, že už vtedy som nemala rada vôňu, ktorá sa šírila pri pálení, a celkom dobre som vnímala a chápala význam vety, že „alkohol je metla ľudstva“, ale alkoholom v tom čase „pálené“ nikto nevolal. Nikto nebol alkoholikom, ale „lumpov“ bolo neúrekom. „Lump“ bol každý, kto si vypil viac, ako bolo treba. Tí, čo pravidelne popíjali, boli opilci. Ľudové príslovie hovorí, že „horší nedbalec, ako opilec“. Určite ani jedno, ani druhé nie je dobré, ale život prináša rôzne príbehy a ľudské slabosti.

Tak – na zdravie, ale najlepšie je pripíť si čistou pramenitou vodou. V žiadnom prípade nie vodkou!

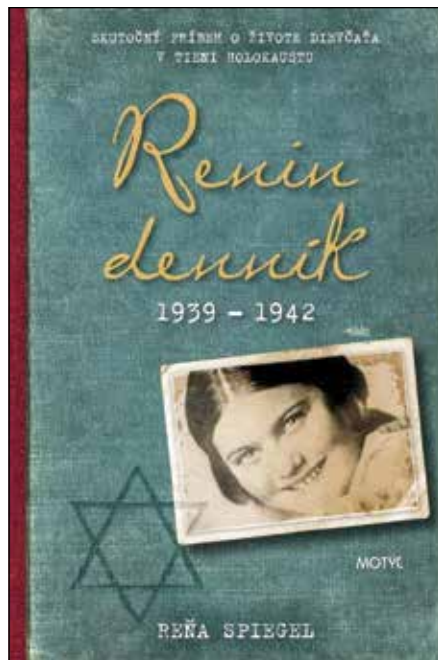
MÁRIA HRNČAROVÁ

OKIENKO DO KNIŽNICE

Cez OKIENKO DO KNIŽNICE vás pozývam do sveta kníh, kde sa spája minulosť s prítomnosťou a budúcnosťou. Otvoríme jedno okienko príbehov pre dospelých a jedno pre deti.

Reňa Spiegel: **Renin denník 1939 – 1942**

■ Renin denník

Aj darčeky pod stromček

Reňa je mladé dievča, ktoré sníva o tom, že raz sa stane poetkou. Je židovka, žije v Poľsku a píše sa rok 1939. Keď Rusko a Nemecko okupovali jej krajinu, Renin svet sa rozpadol. Uteká z rodného mesta, aby sa vyhla nočným bombovým náletom, je svedkyňou zmiznutia iných židov a sleduje, ako sa vytvára geto. Na pozadí hrôz vojny sa však odohráva aj krásny príbeh. Reňa začína písať básne a prežíva prvú lásku. Jej láska je autorom aj poslednej kapitoly v Reninom denníku. Našli ho len nedávno, no okamžite sa stal klasikou literatúry o období holokaustu.

Jednoduchým a jasným štýlom podáva autentické svedectvo o hrôzach vojny, ale tiež o poetickom živote, ktorý existuje aj v tých najtemnejších časoch.

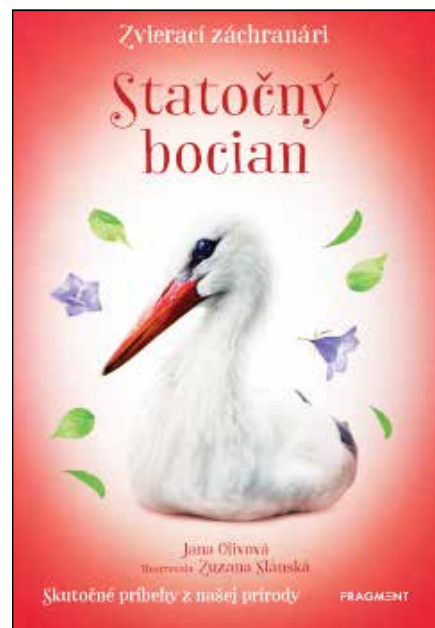
Jana Olivová:

Zvierací záchranári: Statočný bocian

Lenka sa chystá na svoj prvý letný tábor. Trápi ju neistota, či to bez svojej najlepšej kamarátky zvládne. Zoznámi sa s dievčatami v tábore a obavy z nej rýchlo opadnú. Keď cestou do mesta objavia poraneného bociana, Lenke je jasné, že na tieto prázdniny nikdy nezabudne.

Je to krásny príbeh z našej prírody o ľuďoch s dobrým srdcom, ktorí zachraňujú zvieratká.

Aj tieto príbehy nech vás privedú do knižnice. Nech je knižnica miestom, kde sa radi vraciame,

■ Statočný bocian

kde nás čaká nový svet, ktorý stojí za to ho objaviť.

MÁRIA HRNČAROVÁ
Ilustračné foto: Internet

ZAMYSLÉNIE

S príchodom novembra sa svet akoby stíšil. Príroda pomaly utícha, listy padajú na zem ako spomienky. Prichádza čas Dušičiek – čas kedy si viac než inokedy uvedomujeme, že náš život má hranice, že nie sme na tomto svete naveky.

Navštevujeme cintoríny, zapalujeme sviečky, modlíme sa, spomíname. Každá sviečka na hrobe akoby niesla príbeh – dotyk, ktorý už necítíme, hlas a smiech, ktorý už nepočujeme, no stále je v nás. Svetlo, ktoré preráža tmu, pripomína, že láska nezhasína smrťou. Dušičky nie sú len o smútku. Sú o vďačnosti, že sme mali komu povedať: „Lúbim Ťa.“ A, že ešte stále máme komu povedať: „Ďakujem.“

A potom prichádza advent. Zatiaľ čo vonku je najviac tmy z celého roka, v našich domovoch sa začínajú rozsvetcovať svetlá. Nielen tie elektrické, ale aj tie tiché, vnútorné. V srdciach sa prebúdzajú očakávanie – pripravujeme sa na Vianoce, sviatky pokoja, svetla a zrodenia nádeje.

Nie je náhoda, že Dušičky a Vianoce sú tak blízko pri sebe. Jedny nás pozývajú stíšiť sa, uvedomiť si pomínelosť života. Zmieriť sa s tým, čo bolo a čo už

Medzi tichom Dušičiek a svetlom Vianoc

nevieme vrátiť. Druhé nám dáva ju nádej, novú perspektívu, že keď niečo končí, niečo iné sa začína. Že aj v najväčšej tme môže zažiariť svetlo, ktoré nás prevedie ďalej.

Dušičky a Vianoce hovoria jeden príbeh o živote, ktorý nie je len o tom, čo vidíme. Je o láske, ktorá nezaniká, o svetle, ktoré nezhasína. Že medzi stratou a nádejou je priestor – tichý, nenápadný, vzácny – kde sa rodí viera, nádej a láska. Práve v tomto medzičase, medzi jesenným spomínaním a zimným očakávaním, máme jedinečnú príležitosť zastaviť sa, započúvať sa do ticha. Upratať nielen domy, ale hlavne srdcia a pripraviť tak miesto pre spomienky, pre pokoj, pre nový začiatok.

Lebo keď listy opadnú a sviečky dohoria, prichádza Božie dieťa, čo prináša svetlo, ktoré nezhasína. **MÁRIA HRNČAROVÁ**
Ilustračné foto: Internet

OPĀŤ KULTÚRA A HUMOR

Dívadlo DINO rozosmíalo Ostrov

V sobotu 22. novembra podvečer sa Kultúrny dom v Ostrove naplnil smiechom a výbornou náladou. Na naše javisko zavítal známy ochotnícky súbor – Divadlo DINO z Hornej Stredy, ktorý priniesol veselohru „Horí ohník, horí“ v réžii Františka Reháka.

Dej sa odohráva v prostredí dedinského hasičského zboru, kde sa nehasí len oheň, ale často aj „požiare“ v rodinách a medzi priateľmi. Vtipné situácie a dialógy, blízky dedinský humor si okamžite získali publikum. Herci hrali s chuťou a nadšením, ktoré sa prenieslo aj na divákov. Po poslednej scéne nasledoval dlhý potlesk a mnohí návštevníci odchádzali s úsmevom na tvári.

Ďakujeme Divadlu DINO aj všetkým, ktorí sa podieľali na zorganizovaní tohto podujatia. V Ostrove sa opäť raz ukázalo, že kultúra a humor majú medzi nami miesto.

MÁRIA HRNČÁROVÁ
Foto: Divadlo Dino

TJ Slovan Ostrov vstúpil do novej stolnotenisovej sezóny

Stolnotenisový klub TJ Slovan Ostrov odštartoval sezónu 2025/2026. V tejto sezóne má zastúpenie v 1. lige starších žiakov (kraj), 6. lige mužov (oblasť) a 8. lige mužov, kde sa zúčastňujú aj deti a dorastenci.

V krajskej súťaži starších žiakov sa hráči TJ Slovan Ostrov momentálne nachádzajú na 5. mieste, čo je pekný výsledok v silnej konkurencii. Starších žiakov tento rok reprezentujú: Nella Pobjecká, Aneta Bartková, Samuel Potočár, Henrich Jankech, Jozef Kováčik, Tomáš Lauko a Oskar Gallo. Všetkým patrí pochvala za ich nasadenie a reprezentáciu klubu.

Klub dlhodobo pracuje s mládežou a venuje sa nielen súťažnému stolnému tenisu, ale aj rozvoju športového ducha a tímovej spolupráce. Do tréningov sa zapájajú aj nové, vekovo mladšie deti, ktoré klub trpezlivo vedie, zasnávajú do tajov stolného tenisu a postupne z nich vychováva budúcich hráčov.

Veľké poďakovanie patrí Obecnému úradu Ostrov za podporu a ochotu pomáhať klubu v jeho činnosti. Aj vďaka tejto pomoci sa darí pokračovať v rozvoji stolného tenisu v našom regióne a ponúkať deťom možnosť aktívne a zmysluplne tráviť voľný čas.

DANIEL BRENESSEL
tréner TJ Slovan Ostrov
Foto: autor

Stolný tenis očami detí

Anetka

„Pingpong ma baví hlavne kvôli nášmu trénerovi Danielovi Brenesselovi, pretože vie skvele vysvetliť techniku hry. Tréning s ním je vždy zábavný a plný dobrej nálady.“

Tadeáš

„Baví ma hrať pingpong, lebo nie som tu na kolektívne športy a tu som sa našiel. Najviac ma baví hrať proti mojej sesternici – medzi nami je to vždy veľký adrenalín. Chcel by som sa v tomto športe zlepšovať a dotiahnuť to čo najďalej.“

Miriám

„Musím povedať, že tento šport mi postupne veľmi prirástol k srdcu. K stolnému tenisu som sa dostala tak trochu náhodou. So sestrou a mamou sme T-club navštívili prvýkrát asi pred desiatimi rokmi, keď nás zaujal krik a ťukot loptičiek z haly. Tréner nás prijal a začal sa ťažký boj pre nás, ale aj pre neho. Vefakrát sme išli aj cez slzy, ale bavilo nás to a baví dodnes. Za ten čas som spoznala veľa nových kamarátov, s niektorými hráme dodnes a myslím, že sa z nás po tých rokoch stal dobrý tím. Týmto chcem poďakovať mojim trpezlivým trénerom, ktorí nás stále posúvajú vpred. A ako rád hovorí tréner Daniel Brenessel: „Športu zdar a stolnému tenisu zvlášť!“

■ **Náš dorast hrajúci v 8. lige mužov** – Samo Potočár, Patrik Ilenčík, Martin Lacko, Emma Blahutová, Žofia Oľšavská, Miriám Blahutová a paralympionik Branislav Jakubec

■ **Naši muži, 6. liga** – Ružinský, Baláž, Kupec, Lauko

■ **Nellka Pobjecká** – bodovací turnaj Tmava

■ **Štvorhra 8. liga** – Miriám Blahutová, Žofia Oľšavská, Jakub Mokrň, Jakubec Braňo

Podpora detí a mládeže stolnotenisového oddielu TJ Slovan Ostrov

Občianske združenie T-club Ostrov s Trnavským samosprávnym krajom realizovalo projekt Podpora detí a mládeže stolnotenisového oddielu TJ Slovan Ostrov. Realizovaním projektu bolo rozšírené technické vybavenie pre tréningový proces detí a mládeže. Bol zakúpený stôl pre stolný tenis a loptičky na hranie stolného tenisu, čím došlo k skvalitneniu športového rozvoja detí a mládeže, ich tréningového procesu pre podporu dosahovania lepších športových výsledkov. V neposlednom rade, podporou dochádza k aktívnemu pohybu, ktorý berie priestor pre pasívne sedenie pri počítačových hrách.

Hlavným cieľom projektu bolo podporenie aktívneho pohybu detí a mládeže, čo vytvorilo priestor pre tréningovanie väčšieho počtu detí, čo umožnilo tak prijať viac detí do nášho klubu.

Trnavský samosprávny kraj svojou činnosťou ako partner verejného sektora funguje aj na poli podpory samosprávy ako i občianskych združení formou dotačných výziev, z ktorých sa nám podarilo spolufinancovať aj tento projekt, za čo mu patrí vďaka.

PROJEKT REALIZUJE

SKÚSME SPOLU LEPŠIE ZAPRACOVAŤ

Trampoty ostrovského futbalu

Najsôr si zrekapitulujeme jarnú časť ročníka 2024 – 2025 VIII. ligy RUBEX. Do jarnej časti sme vstupovali z posledného miesta a so ziskom 1 bodu, čo nám nedávalo veľké predpoklady na záchranu. Chceli sme sa pokúsiť o malý zázrak.

tak zásadný vplyv na naše vypadnutie mal odchod troch dôležitých hráčov Patrika Bartoša, Tima Hrčku, Nicolasa Hrčku, a to ešte tesne pred začiatkom súťaže. Na to sme nevedeli zareagovať. Jarná časť ešte dávala nádej na záchranu, ale častokrát sme zápasy nezvládli aj

Gágorík, ktorý zmenil zamestnanie, čo mu neumožňuje zúčastňovať sa na zápasoch. Podarilo sa však angažovať skúseného Mariána Bogoru, Róberta Jankoviča (dávnejšie u nás pôsobil), Lukáša Púdelu a do brány Erika Púdelu, do prípravy sa zapojil aj Branislav Bubák. V priebe-

■ A mužstvo TJ Slovan Ostrov – sezóna 2025 – 2026

Na odvetnú časť sa nám podarilo káder veľmi slušne doplniť. Vzhľadom na prestupový poriadok, v zimnom prestupovom období sa dajú robiť iba hosťovania (nie prestupy), preto hráči, ktorých sa nám podarilo do kádra získať, mali zmluvy na jarnú časť. Konkrétne išlo o Patrika Bartoša (hosťovanie z Veľkého Orvišta), Braňa Miškerníka (z Moravian), Filipa Miškecha (z Dolného Lopašova) a v priebehu jarnej časti sa k mužstvu pripojil Kristián Brunovský. V poslednom možnom termíne (31.3.2025) sa nám podarilo angažovať Patrika Jakába, ktorý bol výraznou posilou pre náš tím.

Odvetnú časť sme začali v Borovciach, ktoré boli predposledné a mali pred nami 4 body náskok, ale 6-bodový zápas sme nezvládli a prehrali sme 2:1. Za celý ročník sme zaznamenali iba dve výhry, a to až v 17. kole 4:2 nad Prašňikom a v 24. kole s Brestovanmi 2:1. Okrem toho sme dosiahli tri remízy (všetky doma): s Borovcami, Trakovcami a Koplotovcami. Zvonku sa nám nepodarilo doviesť ani jeden bod, čo v konečnom účtovaní znamenalo posledné miesto a zostup do najnižšej súťaže. Celkovo sme získali 9 bodov, a tomu zodpovedalo aj skóre – vsietili sme 33 gólov. Najviac hrájúci tréner Ivan Pikulík 13, Michal Jankech 6, Patrik Bartoš 5. Ale inkasovali sme 123 gólov. Celý ročník odchytil Miloš Holáň, ktorý už ale v našom klube nepôsobí.

Ak mám zhodnotiť celý ročník 2024 – 2025,

po psychickej stránke, občas chýbalo trochu šťastia a niekedy zasiahla aj vyššia moc.

TABUĽKA VIII. liga RUBEX 2024 – 2025

1. Moravany	26	20	3	3	103:31	63
2. Zavar	26	20	2	4	96:38	62
3. Brestovany	26	19	2	5	84:30	59
4. V. Kostoľany	26	19	1	6	82:34	58
5. Leopoldov	26	16	3	7	63:36	51
6. Dechtice	26	13	3	10	72:53	42
7. Dubovany	26	12	5	9	51:43	41
8. Koplotovce	26	7	6	13	38:65	27
9. Trakovice	26	7	5	14	49:75	26
10. Chtelnica	26	7	4	15	37:72	25
11. Prašník	26	7	2	7	48:62	23
12. Veselé	26	7	1	18	31:71	22
13. Borovce	26	4	4	18	29:83	16
14. Ostrov	26	2	3	21	33:123	9

Po vypadnutí do najnižšej súťaže som mal obavy, ako sa naši hráči vysporiadajú so vzniknutou situáciou. Dôležité bolo, aby hlavne nestratili motiváciu. No 9. liga bola pre nás veľkou neznámou. Konkrétne ciele sme si nedávali a navyše táto súťaž je výrazne náročnejšia na cestovanie, a tým pádom aj na čas. Hráči, ktorých sme mali v jarnej časti na hosťovanie (Bartoš, Miškerník, Miškech), ukončili pôsobenie v našom klube. Na hosťovanie sme uvoľnili Daniela Reginu do OFK Leština a Jána Šípoša do ŠK Čakany. Citelná strata je pre nás Lukáš

hu súťaže sme získali nášho kmeňového hráča Alexa Svetlíka. Zmena zamestnania umožnila častejšie nastupovať Marekovi Svetlíkovi, Róbertovi Bečarevičovi a Jakubovi Bolješikovi.

Súťaž sme začali víťazstvom u posledného mužstva minulej sezóny Dolných Lovčíc v pomere 1:7, ale to nám nedávalo reálny obraz o kvalite súťaže. Nasledovalo domáce víťazstvo s Pastuchovom 3:0, potom debakel v Bukovej 8:2, hoci v 56. min. bol stav 2:2 a od 73. min do 90. min sme inkasovali 6-krát! V ďalšom kole nás čakala ďalšia prehra na ihrisku Naháča 4:1. Obe tieto prehry pri rešpektovaní sily súpera išli na vrub nášho slabého a hlavne nekoncentrovaného výkonu. V ďalších 7 kolách sme neokúsili trpkosť prehry a s prehľadom sme súperov bez väčších problémov porážali. Prišiel však záver súťaže, a ten sme absolútne nezvládli. V predposlednom zápase sme prehrali v Naháči 3:0 a ešte menej sa očakávala prehra v poslednom domacom zápase s Bojničkami 1:2. Po našom najslabšom domacom výkone nás tento výsledok odsunul na tretiu priečku, práve za spomínaným súperom, a pripravil o účasť na tradičnom zimnom halovom turnaji o pohár predsedu OBZF Trnava. Po absolvovaní jesennej časti si dovoľím skonštatovať, že ak chceme hrať o postup, musíme viac bodov príviesť z ihrísk súperov. Tam vidím hlavný problém. Často sa nám stáva, že hráme príliš individuálne na úkor celého tímu. Vieme, aký máme potenciál

v mužstve, ale ak zahráme pod svoje možnosti a súperovi sa nevyrovnáme hlavne v nasadení, v bojovnosti a v disciplíne, stojí nás to drahejšie body. Dokonca v jarnej časti odohráme vonku o jeden zápas viac ako doma. Vzhľadom na prehodený zápas z jesennej časti – máme po sebe tri zápasy vonku v poradí Pečeňady, Vlčkovce a Vrbové B (jesenný majster).

Štatistiky jarnej časti: doma sme odohrali 7 zápasov, vonku 6 zápasov, vyhrali sme 9 a 4 prehrali, súperovu sieť sme rozvlnili 47-krát, inkasovali sme 24-krát. Strelené góly – Michal Jankech 13, Ivan Pikulík 9, Patrik Jakáb 8, Allaeddine Loussif 7. Mali sme jedného vylúčeného hráča – Allaeddine Loussif – po druhej žltej karte v zápase v Bukovej.

V tradičnom BESTRENT CUP-e sme vypadli v generálke pred začiatkom súťaže doma s Veľkými Kostofanmi 0:3, preto sme nepokračovali ďalej.

Príprava bude tradične prebiehať v domácich podmienkach. Ak by prichádzalo do úvahy zimné sústredenie, budeme ho riešiť priebežne. Odvetnú časť začíname na domácom ihrisku

ku 21.3.2026 s Dolnými Lovčicami. Prípravné zápasy sú v štádiu riešenia. Včas vás budeme informovať. Odohráme ich na „umelke“ v Častkoviach alebo v Piešťanoch. Pred zahájením odvetnej časti sa určite nebránime posilneniu kádra (ak to bude možné). Vieme, „kde nás najviac tlačí topánka“, ale je šanca, že počas zimnej prestávky sa dá po chirurgickom zákroku do poriadku Filip Košinár a vystuží naše zadné rady. Týmto mu prajem skorý návrat na trávnik.

Na záver sa chceme poďakovať všetkým hráčom a funkcionárom za reprezentáciu a chod klubu. Všetci vieme, že sa dajú robiť veci lepšie, a preto skúsme spolu na tom zapracovať. Oceňujem, že hráči, ktorí pracujú aj cez víkendy, sa snažia zladať pracovné povinnosti tak, aby boli k dispozícii na majstrovské zápasy. Samozrejme, že vďaka patrí aj všetkým, ktorí podporujú chod klubu Slovan Ostrov, hlavne Obecnému úradu Ostrov. Ale nájdú sa aj takí sponzori, ktorí nás dokážu podporiť bez toho, aby boli zviditeľňovaní.

Pomaly sa nám blížia vianočné sviatky, tak vám chcem touto cestou zaželať, aby ste ich

prežili v kruhu svojich najbližších v pokoji, láske a pohode.

Pri tejto príležitosti si Vás dovoľím pozvať na tradičný ples futbalistov – XII. ročník, ktorý sa uskutoční 14.2.2026. Do tanca bude hrať skupina RETRO, bližšie informácie včas zverejníme.

TABUĽKA – IX. liga MEVA po jesennej časti 2025

1. Vrbové B	13	11	1	1	56:14	31
2. Bojničky	13	9	1	3	48:16	28
3. Ostrov	13	9	0	4	47:24	27
4. D. Dubové	13	8	1	4	33:28	25
5. Naháč	13	7	2	4	34:26	23
6. Buková	13	7	1	5	27:23	22
7. Trstín	13	6	2	5	44:25	20
8. Cífer B	13	5	4	4	30:25	19
9. Vlčkovce	13	5	1	7	31:48	16
10. Pečeňady	13	5	1	7	34:27	16
11. Kľačany	13	4	2	7	14:35	14
12. Pastuchov	13	4	2	7	27:34	14
13. Brestovany	13	1	1	11	12:63	4
14. D. Lovčice	13	0	1	12	14:63	1

MAREK GAJDOŠ

Foto: autor

OKTÓBER PATRÍ SENIOROM

Domov sme odchádzali spokojní

■ Naši seniori pri sviatku Mesiaca úcty k starším

Foto: Jozef Tkáč

Opäť je tu mesiac, keď príroda hýri farbami, zbierajú sa plody zeme i našej práce. Vtáčiky poletujú trochu ustráchané a hľadajú posledné bobule na stromoch a kríkoch. Stromy zhadzujú svoje listy ako zlaté peniažky, o ktorých sa hovorí v básni Márie Rázusovej-Martákovskej. Príroda pre nás deň po dni maľuje obrázky nekonečnej krásy.

Pozvánkou s pestrými farebnými listami nás obec Ostrov v spolupráci s SD COOP Jednota pozývala na posedenie pri príležitosti *Mesiaca úcty k starším*. Konalo sa 10. októbra 2025 o 16.00 hod. v kultúrnom dome.

Slávnostne prestreté stoly víтали prvých návštevníkov. Po krátkom čase bola väčšina miest obsadená. O výzdobu kultúrneho domu sa postarali p. učiteľky so svojimi žiakmi. Ako prvý sa nám prihovoril pán starosta. Hovoril o múdrosti, pracovitosti, obetavosti a láske seniorov. Jeho slová bývajú plné vďaky a úcty, ktoré vždy pohľadia naše srdcia i duše.

O kultúrny program sa postarali žiaci základnej školy. Detičky z materskej školy ochoreli a ich program sme museli oželiť. Krásne slová piesne, ktorá zaznela na záver, potešili prítomných. Vraj sme pre nich poklad, no pokladom pre nás sú práve ony.

Po programe, ktorý bol naozaj na úrovni

malých profesionálov, nás obslúžili poslanci obecného zastupiteľstva a pracovníčky obecného úradu. Chlebičky, zákusky a dobré víno všetkým ulahodili. Seniori zotrvali v spoločných rozhovoroch za zvukov obľúbených melódii. Pri odchode každý dostal darček v podobe potravín. Potešili sme sa mu, veď musíme jesť, aby sme mohli žiť. Domov sme odchádzali spokojní, plní dojmov a s nádejou, že o rok sa opäť stretne.

Na záver chceme poďakovať pánovi starostovi, pani učiteľkám za krásny program a všetkým, čo sa akýmkoľvek spôsobom pricinili o milé stretnutie nás skoršie narodených.

MÁRIA HRNČAROVÁ

ROK UPLYNUL AKO VODA

Usadlosť rastie do krásy

Zdravíme všetkých čitateľov z našej usadlosti. Mnohí viete, že za obcou v bývalom vojenskom areáli sa už dva a pol roka niečo deje. Podľa historiek a spomienok, ktoré sa nám dostávajú do uší od mnohých ľudí, to bol kedysi areál, v ktorom veľa dnes už dospelých ľudí vymýšľalo a prežívalo dobrodružstvá svojho detstva. Nás veľmi teší, keď niekto príde, vidí ako si to postupne zveľadujeme a rozpráva nám svoje zážitky z tohto miesta.

Tento rok uplynul ako voda, ani sme si to nevedomili a je tu zase zima. Po minulom roku, kedy sme to fakt rozbehli naplno, veľa sa upratovalo, keďže areál bol naozaj zanedbaný, zaregistrovali sme farmu, budovali výbehy a zázemia pre zvieratká, usporiadali sme letný a jesenný tábor a mnoho ďalšieho.

Po hlave sme sa naplno pustili aj do tejto sezóny. Dali sme si zopár predsavzatí, ktoré sa nám viac-menej podarilo naplniť. Nelenili sme ani na začiatku roka a konečne dokončili tzv. kruhovku, čo je kruhová jazdiareň pre kone, kde ich môžeme trénovať aj cez zimu, nakoľko je v nej piesok.

Na jar sme mali niekoľko návštev a prvou boli detičky z miestnej materskej školy. Vyskúšali si dojiť kozičky, poukazovali sme im zvieratká a porozprávali, ako sa majú správať pri koníkoch.

Ďalej návšteva z Nemecka, historici Barbara a Wolfgang, si boli pozrieť pripravované múzeum. Pán Wolfgang je autorom cca 200 kníh o 2. svetovej vojne a na dvoch knihách som spolupracoval aj ja. Táto návšteva nás nakopla na zintenzívnenie prác na múzeu. Podarilo sa nám nasporiť a vyzbierať dosť peňazí na kúpu reziva na strechu a dokončenie poschodia v múzeu.

■ Denná práca na zveľadovaní usadlosti

Veľmi nám pomohla zbierka a 2% z daní, ktoré nám ľudia venovali. Boli to hodiny brúsenia, chystania a stavania, veľakrát neskoro do noci.

V máji sme zobrali dvoch našich koníkov na ihrisko v Ostrove a vozili detičky na MDD, na ktoré sme boli pozvaní starostom a veľmi sme si to užili.

V obmedzenom režime si prezentáciu múzea ako prví mohli na konci školského roka užiť deťvaci zo Základnej školy vo Vrbovom, ktorí si u nás aj opekali a povozili sa na koňoch, ktoré

má u nás Peťa so svojim OZ Hipo Avalon. Pre deti to bola rozlúčka so základnou školou.

Pred koncom školského roka sme spustili aj Farmársky krúžok pre deti, ktorý sa organizoval každú sobotu ráno na dve hodinky, kde deti nakrmili a obstarali zvieratká a vozili sa na koníkoch.

V polovici júla sme sa konečne pustili po víkendoch do stavby strechy nad múzeom, do ktorého konečne nezateká vďaka fólii na streche. Už ostáva iba položiť krytinu, na ktorú sporíme

■ Každý deň na usadlosti je jedinečný

■ *Návšteva našej usadlosti z Materskej školy Ostrov*

peniaze a snáď v blízkom čase to dokončíme úplne. Posledný júlový týždeň priniesol aj dlho očakávaný detský tábor, s ktorým sme do poslednej chvíle váhali, či ho otvoriť kvôli veľkému vyťaženiu v práci, ale o to viac sme si ho s deťmi užili.

Aby všetko nebolo len o pozitívnych informáciách, po tábore k nám na podnet anonymného ohlásenia prišla na kontrolu hygiena, takže máme klasicky aj nepriateľov a neprajníkov, ale sme radi aj za to, lebo všetko bolo v poriadku a dokonca sme sa veľa vecí dozvedeli a zase nás to posunulo len ďalej a vieme, na čo si dávať pozor.

Po tomto blázinci sme sa už

naplno od augusta venovali múzeu, farmárskym krúžkom a streche, nakoľko do oficiálneho otvorenia múzea bol už len mesiac. Aj keď sa osvetlenie dokončilo večer pred otvorením a mysleli sme si, že to bude noc múzei a ľudia si budú musieť svietiť s lampáškami, tak všetko dopadlo perfektne. Chalani z viacerých klubov vojenskej histórie odprezentovali jednotlivé armády a aj napriek nepredvídateľnému počasiu prišlo cca 170 ľudí, čo je úžasné a ďakujeme za podporu. Samozrejme, múzeom sa bude stále zveľaďovať a meniť. Toto nie je jeho finálna podoba a aj teraz pracujeme na rekonstrukcii nemeckého poľného vozidla, ktoré do zbierky pribudlo pred mesiacom. Po otvorení múzea konečne opadol stres a začali sme sa znovu venovať prípravám na zimu. Spevňovanie výbehov, chodníky z betónových kociek pre uľahčenie práce okolo koní, aby sme sa nenamáhalí skrz blato, zásoby krmiva pre zvieratá atď. Už boli u nás v múzeu aj nejaké návštevy vo väčších skupinkách a sme veľmi radi, že sa rozkrliklo, že si u nás môžu ľudia nabrat' konský hnoj a túto jeseň prišlo veľa ľudí, takže ak máte záujem, neváhajte nás kontaktovať.

Naša obec bola spomenutá v STVR – v programe Slovensko v obrazoch. K nám, na Usadlosť, prišli natáčať na začiatku novembra o vzniku múzea. Dúfam, že aj keď sme „cezpoľní“, tak robíme obci dobré meno.

Dňa 11. novembra sme pri miestnom pomníku vedľa kostola už po tretíkrát položili veniec a zapálili sviečky. Uctili sme si tým spomienku pri príležitosti konca 1. svetovej vojny a zároveň Svetového dňa vojnových veteránov.

Na záver spomeniem, že ak máte záujem o prehliadku múzea a vyzbiera sa väčšia skupinka (aspoň päť ľudí), po telefonickom kontakte vás radi zasvätime, ako to mali koníky počas vojen. Chceme sa veľmi poďakovať za priazeň a podporu a tešíme sa na vás.

Už len prajeme krásne a pokojné prežitie blížiacich sa vianočných sviatkov a všetko dobré do ďalšieho roku. MIRO KONČO, foto: autor

■ *Návšteva z Nemecka, historici Barbara a Wolfgang*

■ *Letný, detský tábor na usadlosti potešil nie len nás*

NÁVRAT K POKOJU A VIERE

Advent – čas, ktorý nás spomaľuje

Začiatky adventu siahajú do 4. storočia. V Európe sa zaviedol za vlády Karola Veľkého, keď nahradil slávnosti zimného slnovratu. Neskôr pápež Gregor Veľký určil jeho trvanie na štyri nedele. Slovo advent znamená príchod. V tomto roku sa adventné obdobie začalo 30. novembra prvou adventnou nedeľou a skončí po západe slnka na Štedrý deň.

Advent v našej dedine má svoju jedinečnú, tichšiu atmosféru. Je to obdobie očakávania naplnené vôňou viery, tradície a jednoduchej ľudskej blízkosti. V podvečer sa rozsvietia svetielka – nielen elektrické, ale aj tie v našich srdciach, zreteľnejšie žiari ľudskosť, láska a spolupatričnosť. K jedinečnej atmosfére prispieva aj veľký adventný veniec uprostred dediny. Každoročne ho pripravujú šikovné mladé ženy pod vedením pani Ivetky Marciovej. Svoje miesto má aj krásny adventný veniec v našom kostole. Vytvorila ho pani kostolníčka. Liturgickou farbou tohto obdobia je fialová – farba pokánia a tichej prípravy. Starší spomínajú na ranné sväté omše – roráty.

Na dedine sa advent začína tichšie – zapálením prvej sviece na adventnom vencí, vôňou ihličia a drobnými prípravami v domácnostiach. Zvony znejú akosi mäkšie a dôvernejšie. Je to predovšetkým obdobie, ktoré nás vracia k viere, láske a ľudskej blízkosti.

A tak si prajme v tento adventný čas, aby každý z nás dokázal rozsvietiť svet okolo seba dobrotou, kresťanskou láskou a pokojom v srdci.

MÁRIA HRNČÁROVÁ

■ Šikovnice, ktoré nám pripravili tohoročný adventný veniec pri Námestí sv. Imricha

Foto: Eva Chrvalová

Zlaté prasiatko prinieslo smiech

V piatok 5.12.2025 si deti vychutnali Mikulášsky deň spôsobom im najbližším, a to prenesením sa do rozprávky s názvom Zlaté prasiatko v podaní komika, spisovateľa a rozprávača Petra Gärtnera.

Celé predstavenie sprevádzal detský smiech. Deti sa zabávali sa na smiešnych situáciách, keď čert Kolofón skúšal svoju pevnú vôľu a so svojimi dvoma kamarátmi sa snažil vydržať bez

■ Herec Peter Gärtner v plnom zobrazovaní príbehu

■ Sladkou bodkou za zážitkom boli makróny od pána starostu

jedla až do večere, aby uvideli Zlaté prasiatko. Vďaka tomuto príbehu sa deti zamysleli nad tým, čo je skutočne počas Vianoc najdôležitejšie – a to skromnosť, štedrosť a radosť v srdci.

Divadielko bolo darom obce pre žiakov ostrovskej základnej aj materskej školy. Prišli si ho pozrieť aj kamaráti zo školy v Krakovanoch.

Text a foto: HANA FAPŠOVÁ

Ostrovský spravodajca – polročník Obce Ostrov. Vydáva: Obec Ostrov. Šéfredaktorka: PaedDr. Slávka Antolíková. Redakčná rada: Mgr. Mária Hrnčárová, Jozef Tkáč, Veronika Kolarovičová. Adresa redakcie: Obecný úrad, Ostrov 315, 92201 Ostrov. Tel. číslo: 033/7719771, fax: 033/ 7719771, e-mail: obecostrov@obecostrov.sk. IČO vydavateľa: 00 312 827. Registrácia: Ministerstvo kultúry SR, reg. č. EV 3180/09. ISSN: 1339-3693. Náklad: 450 ks. Tlač: WebHouse, s. r. o., Trnava. Nepredajné.

Zodpovednosť za obsah zverejnených písomných alebo fotografických materiálov nesie autor. Redakcia si vyhradzuje právo príspevky skrátiť, redakčne upraviť alebo nezverejniť. Rukopisy, fotografie a kresby doručené redakcii sa nevracajú.